

School of Theology at Claremont



1001 1336031

BS
2584
G3
1924

St. Mark's Gospel in Georgian



The Library
SCHOOL OF THEOLOGY
AT CLAREMONT

WEST FOOTHILL AT COLLEGE AVENUE
CLAREMONT, CALIFORNIA

ახალი აღთქმა

უფლისა ჩუენისა

იესო ქრისტესი.

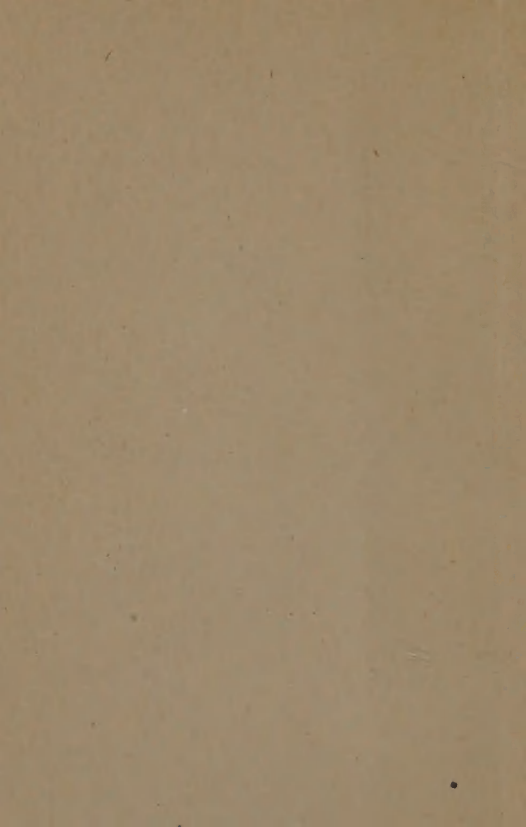
საბარება მარკოზისაგან.



თბილისი

ელექ-მბეკ. „ქართლი“, პუშკ. და ლორა-მელ. ქ.

1916 წ



BS
2534

Bible. NT. Mark. Georgian.

33

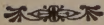
1924

ახალი აღთქმა

უფლისა ჩჴენისა

იესო ქრისტესი.

სახარება მარკოზისაგან.



ტფილისი

ელექ-მბეკ. „ქართლი“, პუშკ. და ლორ.-მელ. ქ.

1916 ♡

Theology Library
SCHOOL OF THEOLOGY
AT CLAREMONT
California

St. Mark's Gospel in Georgian.
Photographic reprint, 1924

სახარება მარკოზისაგან.



თავი 1.

1. დასაბამი სახარებისა იესო ქრისტესი, ჰისა ღუთისა.

2. ვითარცა წერილ-არს წინასწარ-მეტყუელთა მიერ: აჰა ესერა, მე წარვაჭლინო ანგელოზი ჩემი წინაშე პირსა შენსა, რომელმან განჰმზადნეს გზანი შენნი წინაშე პირსა შენსა.

3. კმა მღალადებელისა უდაბნოსა: განმზადენით გზანი უფლისანი, და წრფელ-ჰყუენით აღაგნი მისნი.

4. იყო იოანე უდაბნოსა, და ნათელ-სცემდა, და ჰქადაგებდა ნათლის-ცემასა სინანულისასა მისატევებლად ცოდუთა.

5. და განვიდოდა მისა ყოველი სოფლები ური-ასტანისა და იერუშალიმელნი, და ნათელ-იდებდეს მისგან ყოველნი იორდანესა მდინარესა, და აღუარებდეს ცოდუთა მათთა.

6. ხოლო ემოხა იოანეს სამოსლად თმისაგან აქლემისა, და სარტყელი ტყავისა წელთა მისთა, და სჰამდა იგი მკალსა და თაფლსა ველურსა.

7. ჰქადაგებდა, და იტყოდა; ესერა მოვალს უძლიერესი ჩემსა შემდგომად ჩემსა, რომლინა ვერ ღირს ვარ განჰხსნად საბელსა კამლთა მისთასა.

8. მე ნათელ-გცემთ თქვენ წყლითა, ხოლო მან ნათელ-გცეს თქვენ სულითა წმიდითა.

9. და იყო მათ დღეთა შინა, მოვიდა იესო ნაზარეთით გალილეასათ, და ნათელ-იღო იოანესა-გან იორდანესა.

10. და მეყქსეულად აღმოსლქასა მისა მიერ წყლით, იხილნა ცანი განკმულნი და სული ღმ-თისა გარდამომავალი, ვითარცა ტრედი, მის ზედა.

11. და კმა იყო ზეცით: შენ ხარ ძე ჩემი სა-ყჳარელი, შენ სათნო-გიყავ.

12. და მეყქსეულად სულმან განიყჳანა იგი უდაბნოდ.

13. და იყო მუნ ორმოც დღე, და გამოიცა-დებოდა ეშმაკისაგან, და იყო მკეცთა თანა, და ან-გელოზნი მსახურებდეს მას.

14. და შემდგომად მიცემისა იოანსსა, მოვიდა იესო გალილედ, ჰქადაგებდა სახარებასა სასუფე-ველისა ღმთისაჲსა.

15. და იტყოდა: ვითარმედ აღსრულებულ-არს ჟამი, და მოახლებულ-არს სასუფეველი ღმთისა; შეინანეთ, და გრწმენინ სახარებისაჲ.

16. ხოლო ვიდოდა რა ზღვს-კიდესა მას გალი-ლესასა, იხილნა სვმონ და ანდრეჲ, ძმაჲ მისი, ითხველიდეს რა ზღჳასა მას ზედა; რამეთუ იყჳნეს იგინი მესათხველე.

17. და ჰრქჳა მათ იესო: მოვედით და შემომი-დევით მე და გყჳნე თქვენ მესათხველე კაცთა.

18. ხოლო მათ მეყქსეულად დაუტევნეს ბადე-ნი მათნი და მისდევდეს მას.

19. და მცირედ წარვიდა, და იხილა იაკობ ზე-

ბედესი და იოანს, ძმაჲ მისი, და იგინი განაგებდეს ბადეთა ნავსა შინა;

20 და უწოდა მათ, ხოლო მათ მეყჩესეულად დაუტევეს ზებედს, მამაჲ მათი, ნავსა შინა მუშაჲთა მისთა თანა, და მისდევდეს მას.

21. და შევიდეს კაპერნაუმად, და მეყჩესეულად დღესა შაბათსა შევიდაშესაკრებელსა მათსა, და ასწავებდა მათ.

22 და განუკვრდებოდა ერსა მას მოძღვრებაჲ იგი მისი; რამეთუ ასწავებდა მათ, ვითარცა იგი ვის აქჲნ კელმწიფებაჲ, და არა ვითარ იგი მწიგნობარნი მათნი.

23. და იყო კრებულსა მას შინა მათსა კაცი, რომლისა თანა იყო სული არა-წმიდა, ლალად ჰყო,

24. და სთქჳ: ეჰა რაჲ არს ჩჳენი, და შენი, იესო ნაზარეველო? მოსრულ-ხარ წარწყმედად ჩჳენდა. გიცით შენ, ვინ ხარ, წმიდაჲ ეგე ღმთისა.

25. შერისხნა მას იესო და ჰრქჳ: პირი დაიყავ, და განჴედ მაგისგან.

26. და დასცა იგი სულმან ჰან არა-წმიდამან, და კმა-ჰყო კმითა დიდითა, და განვიდა მისგან.

27. და დაუკვირდებოდა ყოველთა, ვიდრე გამოძიებადმდე ურთიერთას, და იტყოდეს: რამე არს მოძღვრება ესე ახალი, რამეთუ კელმწიფებით სულთაცა არა წმიდათა უბრძანებს, და ერჩიან მას?

28. და განჰხდა ამბავი მისი ყოველსა მას სოფლებსა გალილეასაჲსა.

29. და მიერ შესაკრებელით გამოვიდა, და მოვიდა სახლსა სვმონისსა და ანდრეასსა, იოანეს და იაკობისთანა.

30. ხოლო სიდდარი სჳმონისი დავრჯომილ-იყო მკურვალეებითა, და უთხრეს იესოს მისთვის.

31. და მოვიდა, და უპყრა კელი მისი, და აღადგინა იგი, და მეყჩესეულად დაუტევა იგი მკურვალეებამან მან, და აღსდგა და ჰმსახურებდა მათ.

32. და ვითარ შემწუხრდებოდა და მზე დაჰვიდოდა, მოჰყენდეს მისა ყოველნი სნეულნი და ეშმაკეულნი.

33. და ყოველი ქალაქი შეკრებულ-იყო წინაშე კართა.

34. და განჰკურნნა ყოველნი ბოროტთაგან სენთა, და თითო სახეთაგან სნეულებათა, და ეშმაკნი მრავალნი განასხნა, და არა უტევებდა სიტყუად ეშმაკთა მათ, რამეთუ იცოდეს იგი ვითარმედ ქრისტე არს.

35. და განთიად რიქურაჲს-ოდენ, აღსდგა და გამოვიდა მიერ, და განვიდა უდაბნოსა ადგილსა, და მუნ ილოცვდა.

36. და მისდევდეს მას სჳმონ და მისთანანი.

37. და ჰპოვეს იგი, და ჰრქუეს მას: ვითარმედ ყოველნი გეძიებენ შენ.

38. ხოლო იესო ჰრქუა მათ: მოვედით და წარვიდეთ მახლობელსა დაბნებსა და ქალაქებსა, რათა მუნ უქადაგოთ, რამეთუ ამისთვის მოვივლინე.

39. და ჰქადაგებდა შესაკრებელთა მათთა და ყოველსა გალილეასა, და ეშმაკთა განასხმიდა.

40. მაშინ მოუკდა მას ერთი განკეთროვნებული, ევედრებოდა მას და მუკლნი დაიდგნა და ეტყოდა; უფალა! უკეთუ გინდეს, ძალგიძს განწმედად ჩემდა.

41. ხოლო იესო შეეწყალა იგი, განჰყო კელი შეახო მას და ჰრქჳა: მნებავს, განსწმინდენი.

42. და ვითარცა ესე სთქჳა, მეყჳსეულად განეყარა მას კეთროვნება იგი, და განსწმიდნა იგი.

43. და შეჰრისხნა მას, და მეყჳსეულად გამოაძო იგი.

44. და ჰრქჳა მას:- იხილე, ნუ ვის უთხრობ, არამედ მივედ და უჩჳენე თავი შენი მღჳდელსა, და შესწირე განწმედისა შენისათვს, რომელი იგი ჰბრძანა მოსე საწამებელად მათდა.

45. ხოლო იგი გამოვიდა მიერ, და იწყო ქადაგებად ფრიად და მიმოდადებად სიტყვსა მის, ვითარმედ ვერღარა ხელეწიფა მას ცხადად ქალაქად შესლჳად, არამედ გარე უდაბნოთა ადგილთა იყოფოდა; და მოვიდოდეს მისა ყოვლით კერძო.

თ ა ზ ი 2.

1. და შევიდა კჳლად კაპერნაუზად შემდგომად მცირედთა დღეთა; და ესმა, რამეთუ სახლსა შინა არს.

2. და მეყჳსეულად შეჰკრბა მუნ სიმრავლე ერისა, ვიდრემდე ვერღარა იტევდა წინაშე კართა მათ, და ეტყოდა მათ სიტყჳასა.

3. და მოვიდეს მისა, და მოაქჳნდა განრღჳეული ზე-კიდებული ოთხთაგან.

4. და ვითარ ვერ შეუძლეს მიახლებად მისა ერისა მისგან, აღსძარცჳეს სართული სახლისა მის, სადა იგი იყო, და აღიღეს და გარდაუტევეს ცხელარი იგი, რომელსა ზედა იდჳა განრღჳეული იგი.

5. და იხილა იესო სარწმუნოებაჲ იგი მათი, და

ჰრქუა განრღჳელსა მას; შვლო, მიგეტევნენ შენ ცოდუანი შენნი.

6. ხოლო იყვნეს ვინმე მუნ მსხდომარენი მწიგნობართაჲგანნი, და ჰზრახვდეს გულთა შინა მათთა და იტყოდეს.

7. ვითარმედ ესე გმობასა იტყვს; ვის კელეწიფების მიტევებად ცოდუათა, გარნა მხოლოსა ღმერთსა?

8. ხოლო იესო მეყჩესეულად გულის-კმა-ჰყო სულითა, რამეთუ ესრეთ ჰზრახუნენ გულთა შინა მათთა, და ჰრქუა მათ: რასა მაგას ჰზრახავთ გულთა შინა თქვენთა?

9. რა უადვილეს არს? სიტყუად განრღჳელისა ამის: მიგეტევნენ ცოდუანი შენნი? ანუ თქმად: აღსდგე, აღილე ცხედარი შენი და ვიდოდე?

10. ხოლო რათა უწყოდეთ, რამეთუ კელმწიფებაჲ აქნეს ძესა კაცისასა ქმეყანასა ზედა მეტევებად ცოდუათა, ჰრქუა განრღჳელსა მას:

11. შენ გეტყვ: აღსდგე და აღილე ცხედარი შენი, და წარვედ სახიდ შენდა.

12. და მეყჩესეულად აღსდგა იგი, და აღილო ცხედარი თვისი, და გამოვიდა წინაშე ყოველთასა, ვითარმედ განუკვირდებოდაცა ყოველთა, და ადიდებდეს ღმერთსა, და იტყოდეს, ვითარმედ არა სადა ესრეთ ვიხილეთ.

13. და კჳალად განვიდა ზღვს-ვიდესა, და ყოველი ერი მოვიდოდა მისა, და მუნ ასწავებდა მათ;

14. და წარვიდოდა, იხილა ლევი ალფესი, მჯდომარც საზუერესა ზედა, და ჰრქუა მას: მომდევდი მე. და აღსდგა, და მისდევდა მას.

15. და იყო ვითარცა ინაკით-სჯდა იგი სახლსა შინა მისსა, და მრავალნი მეზუერენი და ცოდვლნი სხდეს იესოს თანა და მოწაფეთა მისთა თანა, რამეთუ იყვნეს მუნ მრავალნი და მისდევდეს მას.

16. და მწიგნობართა მათ და ფარისეველთა, ვითარცა იხილეს იგი, რამეთუ მეზუერეთა და ცოდვლთა თანა სჯამს, ეტყოდეს მოწაფეთა მისთა: რაჲსათჳს მეზუერეთა და ცოდვლთა თანა სჯამს და სჯამს.

17. და ესმა ესე იესოს და და ჰრქჳა მათ: არა უკმს ცოცხალთა მკურნალი, არამედ სნეულთა, არა მოვედ წოდებად მართალთა, არამედ ცოდვლთა სინანულად.

18. და იყვნეს მოწაფენი იოანესნი და ფარისევლნი მარხუასა შინა; და მოვიდეს მისა და ჰრქჳეს მას: რაჲსათჳს მოწაფენი იოანესნი და ფარისევლთანი იმარხუენ, და მოწაფენი შენნი არა იმარხუენ?

19. ჰრქჳა მათ იესო: ვერ კელეწიფების ძეთა სიძისათა, ვიდრე სიძე იგი მათ თანა არს, მარხუად.

20. არამედ მოვლენან დღენი, ოდეს ამაღლდეს სიძე იგი მათგან, და მაშინ იმარხვდენ მას დღესა შინა.

21. არავინ სადგმელი ახალი დაადგის სამოსელსა ძუელსა, უკეთუ არა, მოაპის მისგან ცოცხალთა იგი ახალმან მან ძუელისა მის, და უძკრესად განიპის.

22. და არა ვინ შთაასხის ღვწოჲ ახალი თხიერთა ძუელთა, რათა არა განჰხეთქნეს ღვწომან ახალმან თხიერნი იგი, და ღვწოჲ დაითხიოს, და

თხიერნი წარსწყმდენ; არამედ ღვწოჲ ახალი თხი-
ერთა ახალთა შთაასხიან.

23. და იყო ვითარ იგი თანაწარვიდოდა შა-
ბათსა ყანებისაგან, და მოწაფეთა მისთა იწყეს გზა-
სა სლტად, და მუსრტად თავსა კუვილისასა.

24. ხოლო ფარისეველნი იგი ეტყოდეს მას:
იხილე, რასა ჰზმენ მოწაფენი შენნი შაბათსა ში-
ნა, რომელი არა ჯერ არს ყოფად?

25. ხოლო იესო ჰრქჳ მათ: არა სადა აღმო-
გიკითხავსთა, რაჲ იგი ჰყო დავით, რაჲმს იგი უხმ-
და და შეეშია მას, და მისთანათა?

26. ვითარ იგი შევიდა სახლსა ღმთისასა, აბია-
თარ მღმდელთ-მძაფრისა ზე, და პურნი იგი შე-
საწირავთანი შესჳმნა, და სცა მისთანათაჲცა,
რომელთა არა ჯერ-არს ჰამად, გარნა მღმდელთა
ხოლო.

27. და ეტყოდა მათ: შაბათი კაცისათჳს დაე-
ბადა, და არათუ კაცი შაბათისათჳს. ვინაცა უფალ
არს ძე კაცისა შაბათისაცა.

თ ა ზ ი 3.

1. და პერმე შევიდა შესაკრებელსა; და იყო
მუნ კაცი, რომელსა კელი განკმელ ედგა.

2. და უმზირდეს მას, უკეთუ შაბათსა გან-
ჰკურნოს იგი, რათა შეასმინონ იგი.

3. და მას ჟამსა ჰრქჳ იესო კაცსა მას, რომელსა
კელი განკმელ ედგა: აღსდევ და წარმოსდევ შორის.

4. და ჰრქჳ მათ იესო: ჯერ-არსა შაბათსა
შინა კეთილისა საქმე, ანუ ბოროტისა? სულისა
ცხოვნება, ანუ მოკლჳ? ხოლო იგინი სდუმნეს.

5. და მიმო-იხილა მათდა რისხვთ, და მწუხარედ სიბრმისათჳს გულთა მათთასა, და ჰრქჳთ კაცსა მას: განირთხ კელი შენი. და მან განირთხა, და კჳლად მოეგო კელი იგი, ვითარცა ერთი იგი.

6. და ვითარცა გამოვიდეს მიერ ფარისევლნი იგი იროდიანთა თანა, და ზრახუაჲ ჰყუეს მისთჳს, რათა წარწყმიდონ იგი.

7. ხოლო იესო მოწაფითურთ განეშორა მათგან, და მოვიდა ზღვს-კიდედ და მრავალი ერი შეუდგა მას გალილეათ და ურიასტანით,

8. იერუსალიმით, იდუმიათ, წილ-იორდანით, და ტვროსით კერძო და სიდონით, ესმა მრავალსა სიმრავლესა, რაოდენსა იგი იქმოდა, და მოვიდეს მისა.

9. და ჰრქჳთ მოწაფეთა თჳსთა, რათა ნავი განუმზადონ მას ერისა მისთჳს, რათა არა შეაიწრონ იგი.

10. რამეთუ მრავალთა განჰკურნებდა, ვითარმედ ზედაცა დაეხზმოდა მას ერი იგი, რათა შეოდენებნენ, და რაოდენთა აქუნდა უძლურებაჲ, და შეეხნეს, განიკურნებოდეს.

11. და სულები იგი არა-წმიდა ჰხედვიდეს მას და შეუვრდებოდეს, ჰღალადებდეს და იტყოდეს: შენ ხარ ძე ღმრთისა.

12. და ფრიად შეჰრისხნა მათ იესო, რათა არა გამოაცხადონ იგი.

13. და აღვიდა მთასა, და მოუწოდა, რომელთა უნდა მას, და მოვიდეს მისა.

14. და ჰყუნა ათ-ორ-მეტნი იგი, რათა იყუნენ მის თანა, და წარავლინნეს იგინი ქადაგებად.

15. და რათა აქუნდეს კელწიფებაჲ განსხმად ეშმაკთა.

16. და დასდტა სახელები სვმონს პეტრე,

17. და იაკობ ზებედესი და იოანე, ძმაჲ იაკობისი, და დასდტა მათ სახელები: ბანერგეს, რომელ-არს, ძენი ქუხილისანი.

18. ანდრეა და ფილიპე, ბართლომე და მათეოს, თომა და იაკობ ალფესი, თადეოზ და სვმონ კანანელი.

19. და იუდა ისკარიოტელი, რომელმანცა მისცა იგი.

20. და მოვიდეს სახლსა, და შეჰკრბა კჳალად მისა ერი, ვიდრემდის ვერ კელწიფებოდა მათ ვერცაღა პურისა კამად.

21. და ესმა მის კერძოსათა, და გამოვიდეს შეჰყრობად მისა, რამეთუ იტყოდეს, ვითარმედ განკრთომილ-არს.

22. და მწიგნობარნი იგი, რომელნი იერუსალიმით შთამოსრულ იყუნეს, იტყოდეს, ვითარმედ ბელზებული მის თანა არს, და მთავრითა ეშმაკთაჲთა განასხამს ეშმაკთა.

23. და მოუწოდა მათ, და იგავით ეტყოდა: ვითარ კელწიფების ეშმაკსა ეშმაკისა განკლად?

24. და უკეთუ მეუფება მეუფებასა განევლთას, ვერ კელწიფების დამტკიცებად მეუფება იგი.

25. და უკეთუ სახლი სახლსა განევლთას, ვერ კელწიფების სახლი იგი დამტკიცებად.

26. და უკეთუ ეშმაკი თავსა თვსსა ზედა აღდგომილ-არს, და განყოფილ-არს, ვერ კელწიფების დამტკიცებად, არამედ აღსასრული აქტს.

27. და არცა ვის კელეწიფების შესლჳად სახლ-სა ძლიერისა, და ჭურბელი მისი გამოტყუენვად. არათუ პირველად ძლიერი იგი შეჰკრას, და მაშინ-და სახლი მისი გამოსტყუენოს.

28. ამინ გეტყვ თქუენ, ვითარმედ ყოველივე მი-ეტეოს ძეთა კაცთა ცოდუანი და გმობანი, რაოდენსაჲა ჰგმობდენ,

29. ხოლო რომელმან სთქუას გმობაჲ სულისა წმიდისათვის, არა აქუს მიტევებაჲ უკუნისამდე; არა-მედ თანამდებ-არს იგი საუკუნოჲსა სასჯელისა.

30. რამეთუ იტყოდეს, ვითარმედ სული არა წმი-და არს მისთა.

31. მოვიდეს უკუე ძმანი მისნი და დედა მისი, და გარეშე სდგეს, და მოუვლინეს მას და გამო-ჰხადოდეს.

32. და სხლა გარემო მისა ერი მრავალი, და ვითარცა ჰრქუეს მას: აჰა დედა შენი, და ძმანი შენ-ნი გარე სდგანან და გეძიებენ შენ.

33. მიუგო იესო და ჰრქუა: ვინ არს დედა ჩე-მი, ანუ ძმანი ჩემნი?

34. და მიმო-იხილა გარემოს მისა მოწაფეთა თვსთა მსხდომარეთად, და ჰრქუა: აჰა, დედა ჩემი და ძმანი ჩემნი;

35. რამეთუ რომელმან ჰყოს ნებაჲ ღუთისა, ესე არს ძმა ჩემი, და დაჲ ჩემი, და დედა ჩემი.

თ ა 3 0 4.

1. მერმე კჳალად იწყო სწავლად ზღვს-კიდე-სა, და შეჰკრბა მისა ერი მრავალი, ვიდრე შესლ-

ჟამდღე მისა ნავად, და დასჯდა იგი ნავსა მას ზღუ-
ასა შინა; და ყოველი იგი ერი ზღვს-კიდესა ქმე-
ყანასა ზედა სდგა.

2. და ასწავებდა მათ იგავით ფრიად, და ეტ-
ყოდა მათ სწავლასა მას მისსა:

3. ისმინეთ ესე: გამოვიდა მთესვარი თესუად.

4. და იყო თესვასა მას მისსა, რომელიმე და-
ჰვარდა გზასა ზედა, მოვიდეს მფრინელნი, და შეჰ-
სტამეს იგი.

5. და სხუა დაჰვარდა კლდოვანსა ზედა, სადა
არა იყო მიწა ფრიად; და მეყჩესეულად აღმოსცენ-
და, და რამეთუ არა იყო სიღრმე მიწისა,

6. ვითარცა მზე აღმოჰკდა და დასცხა, და რა-
მეთუ ძირნი არა დაებნეს, განჰჰმა.

7. და სხუა დაჰვარდა ეკალთა შორის, და აღ-
მოსცენდეს ეკალნი, და შეაშთეს იგი, და ნაყო-
ფი ვერ გამოიღო.

8. და სხუა დაჰვარდა ქმეყანასა კეთილსა, და
მოსცემდა ნაყოფსა, აღმოვიდოდა და აღორძინდე-
ბოდა, და მოაქნდა ოცდაათეული, სამოცეული და
ასეული.

9. და ეტყოდა: რომელსა ასხენ ყურნი სმენად,
ისმინენ!

10. და ოდეს იყო იგი თვსაგან, ჰკითხეს მას მო-
წაფეთა მისთა: რა არს იგავი ესე?

11. ხოლო იგი ეტყოდა მათ: თქვენდა მოცე-
მულ არს ცნობად საიდუმლო იგი სასუფეველისა
ღმრთისაჲ, ხოლო გარეშეთა მათ ყოველივე იგავით
სიტყუად;

12. რათა ხედვთ ჰხედვდენ, და არა იხილონ; და

სმენით ესმოდეს, და ვერ გულის-კმა-ჰყონ, ნუ უკუე მოიქცენ, და მიეტეოს მათ ცოდება მათი.

13. ჰრქუა მათ: არა იცით იგავი ესე? და ვითარ უკუე ყოველნი იგავნი გულის-კმა-ჰყუნეთ?

14. რომელი იგი სთესავს, სიტყუასა მას სთესავს.

15. ხოლო ესენი არიან, რომელნი იგი გზასა ზედა, სადა იგი დაეთესვის სიტყუა, და რაჟამს ისმინიან, მეყუესულად მოვიდის ეშმაკი, და მოულის მათ სიტყუა იგი გულთაჲს მათთა.

16. და ესენი არიან კლდოვანსა მას დათესილნი, რომელთა იგი რაჟამს ისმინიან სიტყუა, მეყუესულად სიხარულით მიიდიან.

17. და რამეთუ არა უბნ ძირი მათ შორის, არამედ საწყეთო არიედ, და რაჟამს მოიწიის ჰირი, ანუ დევნულება სიტყვსა მისთვის, მეყუესულად დაჰბრკოლდიან.

18. და რომელნი ეკალთა შორის დაეთესნეს, ესენი არიან, რომელთა სიტყუა იგი ისმინიან;

19. და ზრუნვანი ამის სოფლისანი, და საცთური სიმდიდრისა შეუკდის და შეაშთვან სიტყუა იგი, და უნაყოფო იქმნის.

20. და ესენი არიან, რომელნი კეთილსა ქუეყანასა დაეთესნეს. რომელთა ისმინიან სიტყუა იგი და შეიწყნარნიან, და ნაყოფი გამოილიან, ოცდაათეული, სამოცეული, და ასეული.

21. და ეტყოდა მათ: ნუ სანთელი მოილიან, და ხვმირსა ქუეშე შესდგიან, ანუ ცხედარსა ქუეშე დასდგიან? ანუ არა სასანთლესა ზედა დასდგიან?

22. რამეთუ არა არს დაფარული, რომელი არა.

გამოსცხადნეს, არცა იყოს საიდუმლოდ, არამედ რათა გაცხადებულად მოვიდეს.

23. რომელსა ასხენ ყურნი სმენად, ისმინენ!

24. და ეტყოდა მათ; იხილეთ, რაჲ ესე გესმისთ: რომლითა საწყაულითა მიუწყოს, მოგეწყოს თქვენ, და ზედა დაგერთოს თქვენ, რომელთა ეგე გესმის.

25. რამეთუ რომელსა აქუნდეს, მიეცეს მას, და რომელსა არა აქუს, და რომელსა იგი აქუნდეს, მოვედოს მას.

26. და ეტყოდა მათ: ესრეთ არს სასუფეველი ღმრთისა, ვითარცა იგი კაცმან დასთესის თესლი ქუეყანასა;

27. და დაიძინის, და აღსდგის ღამე და დღე, და თესლი იგი აღმოსცნდის, და განორძნდებინ, ვითარ იგი მან არა უწყინ.

28. რამეთუ თვსით თავით ქუეყანა ნაყოფსა გამოიღებს, პირველად წზელი, მერმე თავი, მაშინდა სავსე იფქლი თავსა მას შინა.

29. და რაჲმს მოსცის ნაყოფი, მეყუესეულად მოავლინის მანგალი, რამეთუ მოიწია მკა.

30. და ეტყოდა: რასა ვამსგავსო სასუფეველი ღმრთისა? ანუ რომელი იგავი მოვიღოთ მისთვის?

31. ვითარცა მღოგვსა მარცტალი, რომელი დაეთესის ქუეყანასა, რამეთუ უმცირეს არს იგი ყოველთა თესლთა, რომელნი არიან ქუეყანასა ზედა;

32. და ოდეს დაეთესის, და აღმოჰკდის, და იქმნის იგი უფროს ყოველთა მხალთა, და გამოიხვნის რტონი დიდ-დიდნი, ვითარმედ შესაძლებელ

არიანცა ქმეზე საგრილსა მისსა მფრინელთა ცისათა დადგრომად.

33. და ესე ვითარითა იგავითა ეტყოდა მათ სიტყუასა, ვითარცა შემძლებელ იუტნეს იგინი სმენად.

34. და თვნიერ იგავისა არა რას ეტყოდა მათ; ზოლო თვსაგან მოწაფეთა გამოუთარგმანის იგი ყოველი.

35. მას დღესა შინა, ვითარცა შემწუხრდა, ჰრქუა მათ: წიალ-ვჰკდეთ მიერ-კერძო.

36. და დაუტევეს ერი იგი, და წარიყუანეს იგი მოწაფეთა, ვითარცა იყო ნავსა მას შინა, და სხუცა ნავები, რომელი იყო მისთანა.

37. და იყო მეყუჩსულად ბორბალი ქარისა დიდი, და ღელუასა მას შთაასხმიდა ნავსა, ვითარმედ აღცა-ივსებოდა ნავი იგი.

38. და თავადი იყო პირით კერძო თავსა მის ნავისასა და ეძინა, და განაღვძებდეს მას და ეტყოდეს: მოძღუარ! არა ჰზრუნავ, რამეთუ წარვსწყმდებით?

39. და აღსდგა და შეჰრისხნა ქარსა მას და ზღუასა, და ჰრქუა: დასდუმენ და პირი დაიყავ. და დასცხრა ქარი იგი, და იქმნა დაყუდება დიდ.

40. და ჰრქუა მათ: რასა ესოდენ მოშიშ ხართ? ვითარ არა გაქნეს სარწმუნოებაჲ?

41. და შეეშინა მათ შიშითა დიდითა და იტყოდეს ურთიერთას: ვინმე არს ესე, რამეთუ ქარნიცა და ზღუცა ერჩიან მას.

თ ა ზ ი 5.

1. და მოვიდეს წიად-ზღუასა მას, სოფელსა მას ლადარინელთასა.

2. და ვითარცა გამოვიდა იგი ნავით, მეყუესულად მოეგებვოდა მას საფლაგებისაგან კაცი, რომლისა თანა იყო არა წმიდა სული;

3. რომელსა საყოფლადვე აქუნდა საფლაგები, და არცალა ჯაჭუებითა ვის კელეწიფა შეკრუად იგი,

4. რამეთუ მრავალ-გზის ჯაჭვთა და ბორკილითა შეკრულ-იყო იგი, და განჰხეთქის, და შემუსრის, და არა ვის ეძღო დაყენებად მისა;

5. და მარადის ღამე და ღღე, საფლაგებსა და მათთა გარე იქცევინ, ჰღალადებნ და დაიკოდნ თავსა თვსსა ლოდითა;

6. და ვითარცა იხილა მან იესოჲ შორით, მოჰრბიოდა და თაყუანის-სცა;

7. ჰღალადებდა კმითა დიდითა და იტყოდა: რა სძეს ჩემი და შენი, იესო, ძეო ღმრთისა მაღლისაო? გაფუცებ შენ ღმერთსა, ნუ მტანჯავ მე.

8. რამეთუ ეტყოდა მას იესო: სული ეგე არა წმიდა, განვედ კაცისა მაგისგან.

9. და ჰკითხა მას: რა არს სახელი შენი? და ჰრქუა მას: ლეგეონ არს სახელი ჩემი, რამეთუ მრავალ ვართ.

10. და ევედრებოდა მას ფრიად, რათა არა განასხნეს იგინი გარეშე სოფელსა.

11. და იყო მუნ კოლტი ღორთა დიდ-ძალი მთასა გარე მძოვარი.

12 და ევედრებოდეს მას ყოველნი იგი ეშმაკ-

ნი, და ეტყოდეს: მიმავლინენ ჩუენ ღორებსა იმას, რათა მათდა შევიდეთ.

13. და უბრძანა მათ; და განვიდა სულეები იგი არა-წმიდა კაცისა მისგან, და შევიდა ღორებსა მას; და მიჰმართა კოლტმან მან ღორებისამან კბოდესა მას ზღუად, რამეთუ იყუენეს ვითარ ორ-ათას, და დაიშთუნეს ზღუასა მას შინა.

14. ხოლო მწყემსნი იგი მათნი ივლტოდეს, და უთხრეს ქალაქსა და დაბნებსა; და გამოვიდეს ხილუად, რადიი არს, რომელი იგი იქმნა.

15. და მოვიდეს იესოსა, და იხილეს ეშმაკეული იგი მჯდომარც, შემოსილი და გონიერი, რომლისა თანა იგი ყოფილ იყო ლეგეონი, და შეეშინა.

16. და უთხრობდეს მათ, რომელთა იგი ეხილუა, ვითარ იგი იქმნა ეშმაკეულისა მისთვის და ღორებისა მისთვის.

17. და ევედრებოდეს მას, რათა წარვიდეს საზღუართა მათთაგან.

18. და აღრავიდა იესო ნავსა. ევედრებოდა მას, რომელი იგი იყო პირველ ეშმაკეული, რათა მისთანა იყოს.

19. და არა უტევა იგი, არამედ ჰრქუა მას: წარვედ სახიდ შენდა თვსთა შენთა თანა, და უთხარ მათ, რაოდენი გიყო შენ უფალმან, და შეგიწყალა.

20. და წარვიდა იგი, და იწყო ქადაგებად ათქალაქსა მას, რაოდენი უყო მას იესო, და ყოველთა უკვრდა.

21. და წიად-ჰხდა რა კუალად იესო მიერ კერძო, შეჰკრბა მისა ერი დიდ-ძალი, და იყო ზღვს კიდესა.

22. და აჰა, მოვინმევიდა მისა ერთი შესაკრებელის-მთავარი, სახელი მისი იაიროს, იხილა იგი და შეუვრდა ფერკთა მისთა,

23. და ევედრებოდა მას ფრიად და ეტყოდა, ვითარმედ ასული ჩემი აღესრულების, რათა მოხვდე და დასხნე კელნი მას ზედა, და განერეს, და სცხოვნდეს.

24. და წარვიდა იესო მის თანა; და მისდევდა მას ერი მრავალი, და შეაუვრებდეს მას.

25. და დედაკაცი ვინმე იყო მუნ, რომელი იყო წყაროთა სისხლისაჲთა გტემულ ათ-ორ-მეტ წელ.

26. და ფრიად ვნებულ-იყო იგი მრავალთაგან მკურნალთა, და წარეგო ყოველივე მისი, და არა-რაჲ სარგებელ ეყო, არამედ უფროსად უძკრესად მოვიდა;

27. და ვითარცა ესმა იესოსთვის, მოუკდა მას ერსა მას შორის ზურგიით კერძო, და შეახო სამოსელსა მისსა.

28. რამეთუ იტვოდა გულსა შინა თვსსა: და-ღათუ სამოსელსა ოდენ მისსა შევებო, ვსცხოვნდე.

29. და ვითარცა შეებო, მეყჩესეულად განჰხმა წყარო იგი სისხლისა მის, და სცნა კორცთაგან, რამეთუ განიკურნა გტემულებისაგან.

30. ხოლო იესო გულის-კმა-ჰყო მეყჩესეულად თავით თვსით განსრული იგი ძალი მისგან, მოიქცა ერისა მის, და სთქჳ: ვინ შემახო სამოსელსა ჩემსა?

31. ხოლო მოწაფენი მისნი ეტვოდეს მას; ჰხედავ ერსა ამას, რამეთუ შეგაჰირვებენ შენ, და შენ იტყვ: ვინ შემახო მე?

32. და მიმო-ჰხედვდა, რათა იხილოს, რომელ-
მან ესე ჰყო.

33. ხოლო დედაკაცსა მას შეეშინა და სძრწო-
და, უწყოდა, რა იგი იქმნა მის ზედა. მოვიდა, და
შეუვრდა მას, და უთხრა მას ყოველივე ჭეშმარიტი.

34. ხოლო თავადმან ჰრქჳა მას: ასულო! სარ-
წმუნოებამან შენმან გაცხოვნა შენ; წარვედ მშვი-
დობით, და იყავ შენ ცოცხალ გუემულებისაგან
შენისა.

35. და ვითარ იგი ამას იტყოდა, მოვიდეს შე-
საკრებელის-მთავრისანი მის და ეტყოდეს: ასული
შენი აღესრულა, რასაღა აშრომებ მოძღუარსა?

36. ხოლო იესოს, ვითარ ესმნეს სიტყუანი ესე,
რომელსა ეტყოდეს, ჰრქჳა შესაკრებელის-მთავარ-
სა მას: ნუ გეშინინ, გარნა გრწმენინ ხოლო.

37. და არავინ უტევა მიღევნებად მისთანა გარ-
ნა პეტრს, და იაკობ, და იოანს, ძმაჲ იაკობისი.

38. და მოვიდა სახლსა მას შესაკრებელის-მთა-
ვრისასა, და იხილა შფოთი და ტირილი, და ღა-
ღაღებაჲ ფრიალი.

39. და შევიდა, და ჰრქჳა მათ: რასა აღშფო-
თებულ-ხართ და სტირთყრმა ეგე არა მომკუ-
დარ-არს, არამედ სძინავს.

40. და იგინი ჰბასრობდეს მას; ხოლო თავად-
მან გამოახსნა ყოველი იგი შფოთი, და მიიყუანა
მამაჲ მის ყრმისაჲ და დედაჲ, და მოწაფენი მისნი,
და შევიდა, სადჲ იგი იღჳა მკუდარი იგი ყრმა.

41. და უპყრა კელი ყრმისა მის და ჰრქჳა მას:
ტალითა კუმი, რომელ-არს თარგმანებით: შენ
გეტყვ, ყრმაო, აღსდგე.

42. და მეყჭსეულად აღსდგა ქალი იგი, და იწყო სლჳად, რამეთუ იყო იგი ათ-ორ-მეტის წლის ოდენ, და განუკვრდებოდა მათ განკვრვებითა დიდითა ფრიად.

43. და ამცნებდა მათ ფრიად, რათა არა ვინ აგრძნას ესე, და უბრძანა მათ, რათა სცნეს მას ჳამადი.

თ ა ზ ი 6.

1. და გამოვიდა მიერ, და მოვიდა თვსად მამულად, და მოსდევდეს მას მოწაფენი მისნი.

2. და იყო შაბათი; და იწყო შესაკრებელსა მათსა სწავლად მაჲდა; და მრავალთა, რომელთა ესმოდა, განუკვრდებოდა და იტყოდეს: ვინა არს ესე ამისა? ანუ რა არს სიბრძნე ესე მოცემული ამისა, და ძალნი ესოდენნი კელთაგან ამისთა, რომელნი იქმნებიან?

3. ანუ არა ესე არსა ხურო იგი, ძე მარიამისი, და ძმა იაკობისი, და იოსესი, იუდასი, და სვმონისი? და დანი მისნი ყოველნი არა ჩჳენ თანა არიანა? და დაჳბრკოლდებოდეს მისა მიმართ.

4. ხოლო იესო ეტყოდა: არა არს წინასწარმეტყჳილი შეურაცხ, გარნა თვსსა სოფელსა, და ნათესავთა შორის მისთა, და სახლსა შინა თვსსა.

5. და არა ჳქმნა მუნ ძალი არცა ერთი; გარნა მცირედთა სნეულთა კელი დასდგა, და განჳკურნა იგინი.

6. და უკვრდა ურწმუნოებაჲ იგი მათი, და მიმოიქცეოდა გარემო სოფლებსა მას, და ასწავებდა მათ,

7. და მოუწოდა ათ-ორ-მეტა მათ, და იწყო წარვლინებად მათდა ორ-ორისა, და მისცემდა კელმწიფებასა სულთა ზედა არა-წმიდათა.

8. და ამცნებდა მათ, რათა არა რაჲ მიიღონ გზასა ზედა, გარნა კჭერთხი ზოლო, ნუცა ვაშ-კარანი, ნუცა პური, ნუცა სარტყელსა რვალი;

9. და რათა ესხნენ სანდალნი, და ნუცა შე-მოსად ორი სამოსელი.

10. და ეტყოდა მათ: ვიდრეცა შეხვიდეთ სახლ-სა, მუნ დაადგერიტ, ვიდრე მიერ გამოსლჳდმდე.

11. და რაოდენთა არა შეგიწყნარნენ თქვენ, და არცა ისმინონ თქვენი, გამორახვდოდეთ მიერ, გა-ნიყარეთ მტჳერი ფერხთაგან თქვენთა საწამებელად მათდა. ამინ გეტყვ თქვენ: უმოლხინეს იყოს სო-დომისა და გომორისა დღესა მას სასჯელისასა, ვიდ-რე ქალაქისა მის.

12. და გამოვიდეს და ჰქადაგებდეს, რათა შეი-ნანონ;

13. და ეშმაკნი მრავალნი განასხნეს, და სცხებ-დეს ზეთსა მრავალთა სნეულთა და განჰკურნებდეს.

14. და ესმა იროდის მეფესა, რამეთუ განსც-ხადნა სახელი მისი, და იტყოდა, ვითარმედ იოა-ნე ნათლის-მცემელი მკჳდრეთით აღდგომილ-არს და მისთვის იქმნებიან ძალნი მისთანა.

15. და სხჳანი იტყოდეს: ილია არს, გინა ვი-თარცა ერთი წინასწარ-მეტყჳელთაგანი პირველთა.

16. ესმა რა იროდის, სთქჳა, ვითარმედ რო-მელსა მე თავი მოგვკჳთეთ იოანეს, იგი აღდგომილ-არს მკჳდრეთით.

17. რამეთუ ამან იროდი მიაველინა და შეიპყ-

რა იოანს, შეჰბორკილა იგი და შეჰსტა საპყრობილედ, იროდიადაჲსა-თჳს, ცოლისა ფილიპპის, ძმისა მისისა, რამეთუ იგი შეირთო ცოლად.

18. რამეთუ ეტყოდა იოანე იროდის, ვითარმედ არა ჯერ-არს შენდა, ვითარმცა ცოლად გესტა ძმის ცოლი შენი.

19. ხოლო იროდიას გულსა დაედტა მისთჳს, და უნდა მოკლტაჲ მისი, და ვერ კელეწიდა.

20. რამეთუ იროდის ეშინოდა იოანესა, და იცოდა იგი, რამეთუ კაცი მართალი და წმიდა არს, და სცჳდა მას, და ისმინის მისი, და მრავალსა პატივსა უყოფდა, და ჯეროვნად ისმენდა მისსა.

21. და ვითარცა იყო დღე მარჯტე, ოდეს იროდი ჟამსა შობისა მისისასა, სერი უმზადა მთავართა მისთა და ათასის-თავთა მისთა, და აზნაურთა გალილელსოა.

22. და შევიდა ასული იროდიადაჲსი და როკჳდა, და სთნდა იროდის და მის თანა-მეინახეთა, და ჰრქტა იროდი მეფემან ქალსა მას: მთხოვე რაჲცა გნებავს და მიგცე შენ.

23. და ეფუცა მას, ვითარმედ რაჲცა ითხოვო, მიგცე შენ, ვიდრე ზოგადმდე მეფობისა ჩემისა.

24. ხოლო იგი გამოვიდა და ჰკითხა დედასა თჳსსა, ვითარშედ რაჲ ვითხოვიო? ხოლო მან ჰრქტა მას: თავი იოანე ნათლის-მცემელისა.

25. და შევიდა ქალი იგი მსწრაფლ მეფისა და ჰრქტა: მნებავს, რათა აწვე მომცე მე ლაქნითა თავი იოანე ნათლის-მცემელისაჲ.

26. და მწუხარე იქმნა იროდი მეფე; ხოლო ფი-

ცისა მისთვის და მის თანა-მეინაკეთა, არა ინება შეურაცხყოფაჲ ქალისა მის.

27. და მეყუჩეულად წარავლინა მეკრმლჲ მისი, და უბრძანა მოღებად თავი მისი.

28. ხოლო იგი წარვიდა, და მოჰკეტეთა თავი საპყრობილესა შინა, და მოიღო თავი მისი ფეშხუმითა, და მისცა ქალსა მას, და ქალმან მან მიართჳა დედასა თვსსა.

29. და ესმა მოწაფეთა მისთა, მოვიდეს და შეჰმოსეს გუამი მისი, და დაჰფლეს საფლავსა.

30. და მოვიდეს, და შემოჰკრბეს მოციქულნი იესოსა, და უთხრეს მას ყოველი, რაოდენი ჰქმნეს და ასწავეს.

31. და ჰრქჳა მათ იესო: მოვედით თქვენ თჳსაგან უდაბნოსა ადგილსა, და განისვენეთ მცირედ; რამეთუ იყვნეს მომავალნი და წარმავალნი მრავალ, და არცაღა პურისა ჰამად აცალებდეს.

32. და წარვიდეს უდაბნოსა ადგილსა ნავითა თჳსაგან.

33. და იხილა ერმან მან წარდავიდოდეს, და გულის-კმა-ჰყუტეს მრავალთა, და მკვრცხლ ყოვლისაგან ქალაქებისა შეჰკრბა მუნ და მოვიდეს მათდა.

34. და გამოვიდა იესო, და იხილა ერი მრავალი, და შეეწყალნეს იგინი, რამეთუ იყვნეს, ვითარცა ცხოვარნი, რომელთა არა აქნ მწყემსი, და იწყო სწავლად მათდა ფრიად.

35. და ვითარ მრავალი ჟამი წარსულ-იყო, მოვიდეს მოწაფენი მისნი და ეტყოდეს მას, ვითარ-

მედ უდაბნო არს ადგილი ესე, და ჟამი არსდა ფრიად;

36 განუტევე ერი ესე, რათა წარვიდენ გარემო სოფლებსა და სანახებსა, და იყიდონ თავისა მათისა საზრდელი, რამეთუ რამცა ჰსჭამეს, არა აქნეს.

37. ხოლო თავადმან მიუგო და ჰრქჳ მათ: ეცით თქვენ მაგათ ჳამადი. ხოლო მათ ჰრქჳ მას: წარვიდეთ და ვიყიდოთ ორ-ასისა დრაჳკნისა პური, და ვსცეთ მათ ჳამადი?

38. ხოლო იესო ჰრქჳ მათ: რაოდენი გაქნეს პური? მივედით და იხილეთ. და იხილეს და ჰრქჳ: ხუთი პური, და ორი თევზი.

39. და უბრძანა მან დასხდომაჲ მათ ყოველთა, პუროს-მტედ პუროს-მტედ მწჳანვილსა ზედა თივისასა.

40. და დასხდა მწყობრად-მწყობრად, ას-ასი და ერგასისა-ერგასისი.

41. და მოიღო ხუთი იგი პური და ორი თევზი, და აღიხილნა ზეცად, და აკურთხა, და დაჰმუსრა პური იგი, და მისცემდა მოწაფეთა თვსთა, რათა დაუგონ მათ, და ორი იგი თევზი ეგრეთვე განუყო ყოველთა.

42. და სჭამეს ყოველთა და განსძდეს.

43. და აღიღეს ნეშტი ნამუსრევი ათ-ორ-მეტი გოდორი სავსებით და თევზისა მისგანცა.

44. და იყვნეს რაოდენთა იგი სჭამეს, ვითარ ხუთ-ათას კაცი.

45. და მეყჳსეულად აიძულა მოწაფეთა შესლჳდ ნავსა, რათა წინა-წარუძღუეს მას წიად-კერ-

ძო ზღუასა მას ბეთსაიდათ, ვიდრემდე განუტეოს მან ერი იგი.

46. და უჯმნა მათ, და აღვიდა მთასა ლოცუად.

47. და ვითარცა შემწუხრდა, იყო ნავი იგი შუაოდენ ზღუასა მას, და იგი თავადი მარტო ქუეყანასა.

48. და იხილნა იგინი, რამეთუ იურვოდეს სლუასა მას ნავისასა, რამეთუ იყო ქარი იგი პირით კერძო მათსა. და მეოთხესა საკმილავსა დამისასა, მოვიდა მათდა იესო სლვთ ზღუასა ზედა, და უნდა თანა-წარსლუად მათგან.

49. ხოლო მათ, ვითარცა იხილეს იგი, ვიდოდა რა ზღუასა ზედა, ჰგონებდეს, ვითარმედ საოცარ რამე არს და ღალად ჰყუეს.

50. რამეთუ ყოველთა იხილეს იგი, და შესძრწუნდეს; და მეყუესულად ეტყოდა მათ და ჰრქუა: გულ-პყრობილ-იყუენით, მე ვარ, ნუ გეშინინ.

51. და აღვიდა მათ თანა ნავსა, და დაჰცხრა ქარი იგი, და უმეტესად დაუკვირდებოდა მოწაფეთა მისთა.

52. რამეთუ ვერ გულის-კმა-ჰყუეს პურთა მათ ზედა, რამეთუ იყუენეს გულნი მათნი დასულეებულ.

53. და წიაღ-ჰკდეს, და მოვიდეს ქუეყანად გენესარეთად.

54. და ვითარ გამოოდენ-ვიდეს მიერ ნავით, მეყუესულად იცნეს იგი კაცთა მათ მის ადგილისათა.

55. და მიმორბიოდეს ყოველსა მას სოფლებსა, და იწყეს მოღებად ყოველთა სნეულთა ცხედრებითა, სადაცა ესმის, ვითარმედ მუნ არს.

56. და ვიდრეცა შევიდოდა დაბნებსა, და ქალაქებსა, და აგარაკებსა, უბანთა ზედა დასდგმიდეს უძლურთა მათთა და ევედრებოდეს მას, რათა ფესქსა ოდენ სამოსლისა მისისასა შეახონ, და რაოდენნი შეეხებოდეს, სცხოვნდებოდეს.

თ ა მ ი 7.

1. და შეჰკრბეს მისა ფარისეველნი და რომელნიმე მწიგნობართაგანნი, რომელნი მოსრულ იყვნეს იერუსალიმით;

2. და იხილნეს ვინმე მოწაფეთა მისთაგანნი შეგინებულთა კელითა, ესე იგი არს უბანელითა კელითა, სჭამდეს პურსა, და ჰგმობდეს,

3. რამეთუ ფარისეველთა და ყოველთა ურიათა, უკეთუ არა იდაყვთგან დაიბანიან კელნი, არა სჭამიან, რამეთუ ეპყრა მათ მოცემული იგი მოძღვრებაჲ ზუცესთაჲ;

4. და უბანთაგან რა შევიდიან, უკეთუ არა იბანიან, არა სჭამიან, და სხტაცა მრავალი არს, რომელი მოეღო პყრობად, განჰრცხაჲ სასუმეღებისაჲ, და სტამნებისაჲ, და ქუაბებისაჲ, და ცხედრებისაჲ.

5. მაშინ ჰკითხეს მას ფარისეველთა მათ და მწიგნობართა: რაჲსათჳს მოწაფენი შენნი არა ვლენან მოძღვრებისაებრ ზუცესთასა, არამედ უბანელითა კელითა სჭამენ პურსა?

6. ხოლო იესო მიუგო და ჰრქუა მათ: რამეთუ კეთილად სთქუა ისაია წინასწარ-მეტყუელმან თქუენ ორგულთათჳს, ვითარცა წერილ-არს: ვითარმედ ერი ესე ბაგითა მათითა პატივ-მცემს მე

ხოლო გულნი მათნი შორად განშორებულ არი-
ან ჩემგან.

7. ამაოდ მსახურებენ მე, ასწავებენ მცნებასა
და მოძღვრებასა კაცთასა;

8. და დაგიტევებიეს მცნებაჲ ღმრთისაჲ და
გიპყრიეს მოძღვრებაჲ კაცთაჲ, — განჰრცხაჲ სასუ-
მელებისაჲ და სტამნებისაჲ, და სხტასა ესე ვითარსა
მრავალსა ჰყოფთ.

9. და ეტყოდა მათ: კეთილად შეურაცხ-ჰყოფთ
მცნებასა ღმრთისასა, რათა მოძღვრებაჲ თქქენი და-
ამტკიცოთ?

10. რამეთუ მოსე სთქჳ: პატივ-ეც მამასა
შენსა და დედასა შენსა, და რომელმან ბოროტი
სთქჳს მაძისათვს, გინა დედისათვს, ბიკუდილი-
თა მოჰკუდინ.

11. ხოლო თქქენ სთქჳთ: უკეთუ ჰრქჳს კაც-
მან მამასა ანუ დედასა: კორბან, რომელ-არს ნი-
კი, რომელი რა ჩემგან სარგებელ გეყოს;

12. და არა უტევებთ მათ, მამასა და დედასა
ყოფად.

13. და დაუმტკიცებელ გიყოფიეს სიტყუჲ ღმ-
რთისაჲ მოძღვრებითა მაგით თქქენითა, რომელსა ას-
წავებთ, და მსგავსსა ამათსა მრავალსა ჰყოფთ.

14. და მოუწოდა ყოველსა მას ერსა, და ეტ-
ყოდა მათ: ისმინეთ ჩემი ყოველთა და გულის-კმა-
ჰყავთ:

15. არა რა არს კაცისა გარეთ შეზავალი მისი,
რომელმანცა შეაგინა იგი, არამედ რომელი გამო-
ვალს მისგან, იგი არს, რომელი შეაგინებს კაცსა.

16. რომელსა ასხენ ყურნი სმენად, ისმინენ!

17. და ოდეს შევიდა სახით ერისა მისგან, ჰკითხვდეს მას მოწაფენი მისნი იგავისა მისთვის.

18. და ჰრქჳა მათ: ეგრეთვე თქვენცა უგულისკმოვე-ხართა და არა გიცნობიეს, რამეთუ ყოველი გარეშე შემავალი კაცსა არა შეაგინებს?

19. რამეთუ არა შევალს გულსა, არამედ მუცლად, და განსავალით განვალს და განსწმედს ყოველსა ჭამდსა.

20. და იტყოდა, ვითარმედ კაცისაგან გამომა-მავალი შეაგინებს კაცსა.

21. რამეთუ შინაგან გულისაგან კაცთასა გამოვლენან გულის-სიტყუანი ბოროტნი, მრუშებანი, სიძვანი, პარვანი, კაცის-კლვანი.

22. ანგარებანი, და უკეთურებანი, ზაკენი, არაწმიდებანი, თჳალ-ბოროტებანი, გმობანი, ამპარტავანებანი, უგუნურებანი.

23. ესე ყოველნი ბოროტნი შინაგან გამოვლენ, და შეაგინებენ კაცსა.

24. და მიერ აღსდგა, და წარვიდა საზღუართა ტვროსისა და სიდონისათა; და შევიდა სახლსა, და არა უნდა, რათამცა აგრძნა ვინმე, და ვერ კელეწიფა დაფარვად.

25. რამეთუ ესმა ვისმე დედაკაცსა მისთვის, რომელსა ესჳა ასული, სულითა არა წმიდითა ურვეული, და მოვიდა და შეუვრდა ფერკთა მისთა.

26. ხოლო დედაკაცი იგი იყო წარმართი, ნათესავით ასური-ფინიკელი ზღვს-კიდით, და ევედრებოდა მას, რათა განჰკადოს ეშმაკი იგი ასული-საგან მისისა.

27. ხოლო იესო ჰრქჳა მას; მაცადე პირველად

განძღებად შვლთა, რამეთუ არა კეთილ-არს მო-
ღებაჲ პურისაჲ შვლთაგან, და დაგებად ძაღლთა.

28. ხოლო მან მიუგო და ჰრქჳა: უფალო! რა-
მეთუ ძაღლნიცა ტაბლის ქჳეშე სჭამედ ნამუსრე-
ვისაგან შვლთასა.

29. ხოლო იესო ჰრქჳა მას: მაგის სიტყვსათვს
ვიდოდე. განსრულ-არს ეშმაკი ასულისაგან შენისა.

30. და წარვიდა დედაკაცი იგი სახიდ თვ-
სად, და ჰპოვა, რამეთუ ეშმაკი იგი განსრულ-იყო,
და ასული იგი მისი შემოსილი მჯდომარს ცხედარ-
სა ზედა.

31. და მერმე კჳალად გამოვიდა საზღჳართაგან
ტვროსისა და სიდონისათა, და მოვიდა ზღჳასა მას
გალილეასასა, შორის საზღჳართა ათ-ქალაქისათა.

32. და მოართჳეს მას ყრუჲ, და ძნიად-მეტყჳე-
ლი, და ევედრებოდეს მას, რათა კელი დასდჳას
მას ზედა.

33. და განიყჳანა ერისა მისგან თვსაგან, და და-
სხნა თითნი მისნი ყურთა მისთა, და ჰნერწყჳა,
და შეაზო ენასა მისსა.

34. და აღიზილნა ზეცად და სულთ-ითქჳნა, და
ჰრქჳა მას: ეფუათა, რომელ-არს, განეხჳენით.

35. და მეყჳესულად განეხჳენეს მას სასმენელნი,
და განჰკსნდა კრულება ენისა მისისა, და იტყოდა
მართლიად.

36. და ამცნო მათ, რათა არავის უთხრან, და
რაოდენ იგი ამცნებდა მათ, იგინი უფროს მიმო-
დასდებდეს.

37. და უმეტესად განუკვრდებოდა და იტყო-

დეს: ყოველსავე კეთილსა იქმს; ყრუთა ასმენს, და უტყუთა ატყუებს.

თ ა ვ ი 8.

1. მათ დღეთა შინა, მერმე კჳალად ერი მრავალი იყო, და არა რაჲ აქჳნდა რაჲმცა სჳამეს, მოუწოდა მოწაფეთა თვსთა და ჰრქჳა მათ:

2. მეწყალვის მე ერი ესე, რამეთუ სამი დღე არს, ვინადგან მელიან მე, და არა რაჲ აქჳს რაჲ სჳამონ.

3. და უკეთუ განუტევნე უზმანი ვანად მათდა, დასკნდენ გზასა ზედა; რამეთუ რომელნიმე მათგანნი შორით მოსრულ არიან.

4. და მიუგეს მოწაფეთა მისთა და ჰრქჳეს: ვინა ძალ-გვძს განძლებად აქა პურითა ესოდენისა ერისა უდაბნოსა ზედა?

5. და ჰკითხა მათ: რაოდენი გაქჳს პური? ხოლო მათ ჰრქჳეს: შვდი.

6. და უბრძანა ერსა მას დასხდომამა ქჳეყანასა; და მოიღო შვდი იგი პური, ჰმადლობდა, და განსტეხა, და მისცემდა მოწაფეთა თვსთა, რათა დაუგონ მათ, და დაუგეს ერსა მას.

7. და აქჳნდა თევზიცა მცირედ და იგიცა აკურთხა, და უბრძანა მან დაგებად.

8. და სჳამეს, და განსძლეს, და აღიღეს ნეშტი იგი ნამუსრევი შვდი სფვრიდი.

9. და იყჳნეს, რომელთა იგი სჳამეს, ვითაროთხ-ათას ოდენ; და განუტევნა იგინი.

10. და მეყჳსეულად შევიდა იესო ნავსა მოწა-

ფეთა მისთა თანა, და წარვიდა ადგილთა დაღმანუთასათა.

11. და გამოვიდეს ფარისეველნი, და იწყეს გამოძიებად მისთანა, და ითხოვდეს მისგან სასწაულსა ზეცით, და გამოსცდიდეს მას.

12. და სულთ-ითქენა სულითა თვისითა, და სთქუა: რაჲ არს ნათესავი ესე, რამეთუ ეძიებს სასწაულსა? ამინ გეტყვ თქვენ: არა ეცეს ნათესავსა ამას სასწაული.

13. და დაუტევნა იგინი, და კჳალად შევიდა ნავსა, და წარვიდა მიერ კერძო.

14. და დაავიწყდა მიღებად პური, და ერთი ხოლო პური აქენდა მათ ნავსა შინა.

15. და ამცნებდა მათ იესო და ეტყოდა: იხილეთ და ეკრძალენით ცომისაგან ფარისეველთაჲსა და ცომისაგან იროდიანთაჲსა.

16. ხოლო იგინი განიზრახვიდეს ურთიერთას და იტყოდეს: ვითარმედ პური არა გჳაქქს.

17. და გულის-გმა ჰყო იესო და ჰრჳა მათ: რასა ზრახავთ გულთა თქვენთა, მცირედ მორწმუნენო, რამეთუ პური არა გაქქს? არა გიცნობიეს, არცა მოიხსენეთ, რამეთუ დაბრმობილნი გულნი გქონან თქვენ?

18. თჳალ-გასხენ, და არა ჰხედავთ? და ყურ-გასხენ, და არა გესმის? არა გიცნობიეს, არცა მოიხსენეთ?

19. ოდეს იგი ხუთი პური განვსტეხე ხუთათასთა თვს, და რაოდენი გოდორი საესე ნამუსრევი აღიღეთ? ხოლო მათ ჰრჳქქეს: ათ-ორ-შეტი.

20. და ოდეს იგი შვიდი ოთხ-ათასთა, რაოდენი

სფვრიდი ნამუსრევი აღიდეთ? და მათ ჰრქტეს: შვდი.

21. ხოლო იესო ჰრქტა მათ: ვითარ არა გულის-კმა-ჰყავთ?

22. და მოვიდა ბეთსაიდათ, და მოჰგტარეს მას ბრმაჲ, და ევედრებოდეს მას, რათა შეახოს მას.

23. და უპყრა კელი ბრმასა მას, და განიყტანა იგი გარეშე დაბასა, და ჰნერწყტა თტალთა მისთა, და დაჰდტა კელი მისი, და ჰკითხა მას: რასა-ძი ჰხედავს?

24. და აღიხილნა და იტყოდა: ვჰხედავ კაცთა, ვითარცა ხეთა მიმომავალთა;

25. და მერმე კტალად დასხნა კელნი თტალთა მისთა და აღუხილნა, და მან აღიხილნა, და კტალად მოეგო და ხედვდა ბრწყინტალედ ყოველთა.

26. და წარავლინა იგი სახიდ თვსად და ჰრქტა: წარვედ სახიდ შენდა, და დაბად რა შეხვდე, ნურავის უთხრობ დაბასა შინა.

27. და გამოვიდა იესო და მოწაფენი მისნი დაბნებსა მას კესარია ფილიპპესსა; და გზასა ზედა ჰკითხვდა მოწაფეთა თვსთა და ეტყოდა მათ: რაჲ სტჰვან კაცთა ჩემთვს ყოფაჲ?

28. ხოლო მათ მიუგეს და ჰრქტეს მას: იოანე ნათლის-მცემელი, და სხტათა ილია, და სხტათა ერთი წინასწარ-მეტყტელთაგანი.

29. ჰრქტა მათ იესო: თტენ რაჲ სტჰუთ ჩემთვს, ვინ ვარ მე? მიუგო მას პეტრე და ჰრქტა: შენ ხარ ქრისტე.

30. და შეჰრისხნა მათ, რათა არავის უთხრან მისთვს.

31. და იწყო სწავლად მათდა, ვითარმედ ჯერ-

არს ძისა კაცისა ფრიად ვნებად, და შეუჴრაცხ-ყოფად მოხუცებულთაგან, და მღჭდელთ-მთავართა, და მწიგნობართა და მოკლჭად, და მესამესა დღესა აღდგომად.

32. და განცხადებულად სიტყუასა ამას ეტყოდა, და განრაიყუანა იგი პეტრე, და იწყო ბრალობად მისა ამის სიტყვსათჳს.

33. ხოლო თავადი მიექცა, და იხილნა მოწაფენი თჳსნი, შეჰრისხნა პეტრეს და ჰრქუა მას: წარვედ ჩემგან მიერთლ უკუნ, ეშმაკო, რამეთუ არა ჰზრახავ. ღუთისასა, არამედ კაცთასა.

34. და მოუწოდა ერსა მას მოწაფეთა მისთა თანა, და ჰრქუა მათ: რომელსა უნებს შემდგომად ჩემსა მოსლჭად, უარ-ჰყავნ თავი თჳსი, და აღიღენ ჯუჴარი თჳსი, და შემომიღევინ მე.

35. რამეთუ რომელსა უნდეს სულისა თჳსისა განრინებაჲ, წარიწყმიდოს იგი, და რომელმან წარიწყმიდუს სული თჳსი ჩემთჳს, გინა სახარებისათჳს, მან აცხოვნოს იგი.

36. რა სარგებელ არს კაცისა, უკეთუ შეიძინოს სოფელი ესე ყოველი, და სული თჳსი იზღვოს?

37. ანუ რაჲ მისცეს კაცმან ნაცტლად სულისა თჳსისა?

38. რამეთუ რომელსა იგი სირცხვლ-უჩნდეს ჩემი და სიტყუათა ჩემთა, ნათესავსა ამას მემრუშესა და ცოდვლსა, ძეჲმანცა კაცისამან არცხვნოს მას, რაჲმს მოვიდეს დიდებითა მამისა თჳსისადთა ანგელოზთა თანა წმიდათა.

თ ა ზ ი 9.

1. და ეტყოდა მათ: ამინ გეტყვ თქვენ, რამეთუ არიან გინმე აქა მდგომარეთაგანნი, რომელთა არა იხილონ გემოჲ სიკეთედილისაჲ, ვიდრემდე იხილონ სასუფეველი ღმრთისაჲ, მომავალი ძალითა.

2. და შემდგომად ექესისა დღისა, წარიყვნან იესო პეტრს, და იაკობ, და იოანს, და აღიყვნან იგინი მთასა მაღალსა თვსაგან მარტონი, და იცნალა სხუად ხატად წინაჲ მათსა.

3. და სამოსელი მისი იქმნა ბრწყინვალე და სპეტაკ, ვითარცა თოვლი, რომელ ყოველსაგე მმურკნვალსა ქუეყანასა ზედა ვერ კელეწიფების ეგრედ განსპეტაკებად.

4. და ეჩვენა მათ მოსე ილიასთანა; და იყვნეს იესოს თანა და ზრახვდეს.

5. და მიუგო პეტრე და ჰრქუა იესოს: რაბი! კეთილ-არს ჩვენდა აქა ყოფაჲ; ვჰქმნეთ აქა სამ ტალავარ: ერთი შენთვის, ერთი მოსესთვის და ერთი ილიასთვის.

6. რამეთუ არა იცოდა, რაჲმცა მიუგო, რამეთუ იყვნეს შეშინებულ:

7. და იყო ღრუბელი, და აგრილობდა მათ, და კმა იყო ღრუბლით გამო, და სთქუა: ესე არს ძე ჩემი საყვარელი, მაგისი ისმინეთ.

8. და მეყუჩეულად მიმოიხილეს, და არავინ იხილეს. გარნა იესოჲ ზოლო მათთანა.

9. და გარდამორავიდოდეს მიერ მთით, ამცნო მათ, რათა არავის უთხრან, რაჲ იგი იხილეს, გარნა ოდეს ძე კაცისა მკუდრეთით აღსდგეს.

10. და სიტყუა იგი დამარხეს თავისა თვისისათანა, და გამოეძიებდეს ურთიერთას, ვითარმედ რა არს იგი, ოდეს მკურნალობით აღსდგეს.

11. და ჰკითხვდეს მას და ეტყოდეს: ვითარმედ იტყვან მწიგნობარნი, ილიასი ჯერ-არს პირველად მოსლტა.

12. ხოლო თავადმან მიუგო და ჰრქუა მათ: ილია მოვიდეს, და კტალად აგოს ყოველი; და ვითარმედ წერილ-არს ძისა კაცისათვს, რათა ფრიად ევნოს და შეურაცხ-იქმნეს.

13. არამედ გეტყვ თქვენ, რამეთუ ილია მოვიდა და უყუეს მას, რაოდენი უნდა, ვითარცა წერილ არს მისთვს.

14. და მოვიდა მოწაფეთა მისთათანა, იხილა ერი გარემო მათსა, და მწიგნობარნი გამოეძიებდეს მათ თანა.

15. და მეყუესულად ყოველმან ერმან იხილა იგი, და დაუკვრდა, და მორბიოდეს, და მოიკითხეს იგი.

16. და ჰკითხა მწიგნობართა მათ და ჰრქუა: რასა განოეძიებთ ურთიერთას?

17. და მივინმე-უგო მას ერთმან მის ერისაგანმან და ჰრქუა: მოძღუარ! მოვიყუანე ძი ჩემი შენდა, რომლისა თანა არს სული უტყუებისა.

18. და სადაცა დააპყრის იგი, დააკუთის, და პეროინ, და იღრტენ კბილთა, და განჰხმებინ; და უთხარ მოწაფეთა შენთა, რათამცა განჰკუზრნეს; და ვერ შეუძლეს.

19. მიუგო იესო და ჰრქუა: მი ნათესავი ურწ-

მუნო! ვიდრემდე ვიყო თქვენ თანა? ვიდრემდე თავს-
ვიდებდე თქვენსა? მომგუარეთ მე იგი აქა.

20. და მოჰგუარეს იგი მას. და იხილა რა იგი,
მეყვსეულად სულმან არა-წმიდამან დააკუთა იგი;
და ღარაეცა ქუეყანასა, ჰგორვიდა და პეროიდა.

21. და ჰკითხა იესო მამასა მისსა: რავდენი ჟა-
მი აქუს, ვინათგან შეემთხვა ესე? ხოლო მან ჰრქჳა:
სიყრმითგან.

22. და მრავალ-გზის ცეცხლსა შთააგდო ეგე და
წყალსა, რათამცა წარსწყმიდა ეგე: არამედ რაჲ
ძალ-გიდს, შემეწიენ ჩვენ, უფალო! და წყალობაჲ
ჰყავ ჩვენთჳს.

23. ხოლო იესო ჰრქჳა მას: უკეთუ ძალ-გიდს
რწმუნებად, ყოველივე შესაძლებელ არს მორწმუ-
ნისა.

24. და მეყვსეულად კმა-ჰყო მამამან მის ყრმი-
სამან და ჰრქჳა ცრემლით: მრწამს, შემეწიე ურ-
წმუნოებასა ჩემსა.

25. და ვითარცა იხილა იესო, რამეთუ შეკრ-
ბებოდა ერი მის ზედა, შერისხნა სულსა მას და
ჰრქჳა უტყჳსა და ყრუსა სულსა: მე გიბძანებ შენ,
განვედ მაგისგან, და ნურღარა შეხუალ მაგისა.

26. და ღაღად-ჰყო; და ფრიად ჰგორვიდა, და
განვიდა მისგან, და იქმნა იგი ვითარცა მკუდარი,
ვითარმედ მრავალნი იტყოდესცა, ვითარმედ მო-
კუდა.

27. ხოლო იესო უპყრა კელი მისი, და აღად-
გინა იგი, და აღსდგა.

28. და ვითარცა შევიდა იესო სახიდ მოწაფე-

თა მისთა თვსაგან, ჰკითხეს მას: რამათჳს ჩჳენ ვერ შეუძლეთ განძებად მას?

29. ხოლო თავადმან ჰრქჳა მათ: ესე ნათესავი ვერ შესაძლებელ-არს განსლჳად, გარნა ლოცვთა და მარხვთა.

30. და მიერ განვიდეს, და წარმოვლიდეს გალილეასა, და არა უნდა, რათამცა აგრძნა ვინ.

31. რამეთუ ასწავებდა მოწაფეთა თვსთა და ეტყოდა მათ, რამეთუ ძე კაცისა მიეცემის კელთა კაცთასა, და მოჰკლან იგი, და მორაჰჳედეს, მესამესა დღესა აღსდგეს.

32. ხოლო იგინი უმეცარ იყჳნეს სიტყჳასა ამას, და ეშინოდა კითხჳად მისა.

33. და მოვიდა კაპერნაუზად, და ვითარცა შევიდა იგი სახლსა, და ჰკითხვდა მათ: რასა იგი იცილებოდეს ურთიერთას გზასა ზედა?

34. ხოლო იგინი სდუმნეს, რამეთუ ურთიერთას იტყოდეს გზასა ზედა, ვითარმედ ჩჳენგანი ვინმე უდიდეს იყოს.

35. და დასჯდა და მოუწოდა ათ-ორ-მეტთა მათ და ჰრქჳა: ვის უნდეს თჳჳენგანსა პირველ ყოფაჲ, იყოს იგი ყოველთა მრწემ და ყოველთა მსახურ.

36. და მოიყჳანა ყრმაჲ და დაადგინა იგი შორის მათსა, და მკლავთა მიიქჳა იგი და ჰრქჳა მათ:

37. რომელმან ერთი ამათგანი ყრმაჲ შეიწყნაროს სახელისა ჩემისათჳს, მე შემიწყნაროს, და რომელმან მე შემიწყნაროს, არა მე შემიწყნაროს, არამედ მომავლინებელი ჩემი.

38. მიუგო მას იოანე და ჰრქჳა: მოძლჳარ! ვი-

ხილეთ ვინმე, რომელი სახელითა შენითა ეშმაკთა განასხმიდა, რომელი ჩვენ არა შეგვდგს; და ვაყენებდით მას, რამეთუ არა შეგვდგს ჩვენ.

39. ხოლო თავადმან ჰრქვა: ნუ აყენებთ მას; რამეთუ არავინ არს, რომელმან ჰქმნეს ძალი სახელითა ჩემითა, და კელეწიფოს ბოროტის სიტყუად ჩემდა,

40. რამეთუ რომელი არა ჩვენდა მტერ არს, იგი ჩვენ კერძო არს.

41. რომელმან გასტას თქვენ სასუმელი წყლისაჲ, სახელად ჩემდა, რამეთუ ქრისტესნი ხართ; აჲინ გეტყვ თქვენ, არა წარუწყმდეს სასყიდელი მისი.

42. და რომელმან დააბრკოლოს ერთი მცირეთაგანი მორწმუნეთა ჩემდა მომართ, უმჯობეს არს მისა გამო-თუმცა-იბა ქედსა მისსა წისკლის ქუაჲ, ვირით საფქველი, და მთავარდა ზღუასა.

43. და უკეთუ დაგაბრკოლებდეს კელი შენი, მოიკეტეთ იგი: უმჯობეს არს შენდა უკელოჲსა შესულად ცხოვრებასა, ვიდრე ორთა კელთა სხმასა, და შესულად გენიასა, ცეცხლსა მას უშრეტსა.

44. სადა იგი მატლი მათი არა მოაკლდების, და ცეცხლი არა დაჰშრტების.

45. და უკეთუ ფერკი შენი დაგაბრკოლებდეს შენ, მოიკეტეთ იგი: უმჯობეს არს შენდა მკელობელისა შესულად ცხოვრებასა, ვიდრე ორითა ფერკითა შთაგდებად გიენიასა, ცეცხლსა მას უშრეტსა,

46. სადა იგი მატლი მათი არა დაესრულების, და ცეცხლი არა დაჰშრტების.

47. და უკეთუ თჳალი შენი გაცდუნებდეს შენ, აღმოიღე იგი: უმჯობეს არს შენდა ერთითა თჳა-

ლითა შესლჳად სასუფეველსა ღმთისასა, ვიდრე
ორითა თჳალითა შთაგდებად გენიასა ცეცხლისა
უშრეტისაჲსა.

48. სადა იგი მატლი მათი არა დაესრულების,
და ცეცხლი არა დაჰშრტების.

49. რამეთუ ყოველივე ცეცხლითა დაიმარილოს,
და ყოველი შესაწირავი მარილითა დაიმარილოს.

50. კეთილ-არს მარილი: ხოლო უკეთუ მარი-
ლი უმარილო იქმნეს, რაჲთაღა შეინელოს იგი?
გაქტეს თავისა თქჳენისა მარილი, და მშვიდობით
იყჳენით ურთიერთას.

თ ა ზ ი 10.

1. და აღსდგა მიერ იესო, და მოვიდა საზ-
ღჳართა ურიასტანისათა, წიალ-იორდანესა, და შეჰ-
კრებებოდა მისა კჳალად ერი, და ვითარცა ჩჳეულ-
იყო, კჳალად ასწავებდა მათ.

2. ხოლო ფარისეველნი იგი მოუხდეს და ჰკით-
ხდეს მას: უკეთუ ჯერ-არს კაცისა ცოლისა თჳ-
სისა განტევებაჲ? და გამოსცდიდეს მას.

3. ხოლო თავადმან მიუგო და ჰრკჳა მათ:
ვითარ გამცნო თქჳენ მოსე?

4. ხოლო მათ ჰრკჳეს: მოსე ჰბრძანა წიგნი
განშორებისაჲ მიცემად, და განტევებად.

5. მიუგო იესო და ჰრკჳა გათ: გულ-ფიცხე-
ლობისა თქჳენისათჳს დასწერა მოსე მცნებაჲ ეგე.

6. ხოლო დასაბამითგან დაბადებისაჲთ მამა-
კაცად და დედაკაცად შეჰქმნნა იგინი ღმერთმან
და სთქჳა:

7. ამისთვის დაუტეოს კაცმან მამაჲ თვისი და დედაჲ თვისი, და შეეყოს ცოლსა თვისსა,

8. და იყვნენ ორნივე იგი ერთ-კორც, ვითარმედ არღარა არიან ორ, არამედ ერთ-კორც.

9. რომელნი ღმერთმან შეაუღლნა, კაცი ნუ განაშორებნ.

10. და მერმე სახლსა რა შინა იყო, კჳალად მისივე სიტყვსათვს ჰკითხვდეს მას მოწაფენი მისნი. ხოლო იესო ჰრქჳა მათ:

11. უკეთუ განუტეოს ქმარმან ცოლი თვისი და შეირთოს სხჳაჲ, მან იმრუშა.

12. და ცოლი თუ განვიდეს ქმრისაგან და შეერთოს სხჳასა, მანცა იმრუშა.

13. და მოჰგვრიდეს მას ყრმებსა, რათა კელი დასდჳას მათ; ხოლო მოწაფენი აყენებდეს მათ, რომელნი იგი მოჰგჳრიდეს.

14. ვითარცა იხილა იესო, შეჰრისხნა მათ და ჰრქჳა: აცადეთ ყრმებსა მაგას მოსლჳად ჩემდა, და ნუ აყენებთ მაგათ, რამეთუ ეგე ვითართა არს სასუფეველი ცათა.

15. ამინ გეტყვ თქვენ: რამეთუ რომელმან არა შეიწყნაროს სასუფეველი ღმთისაჲ, ვითარცა ყრმა, ვერ შევიდეს მას.

16. და შეიტკბობდა მათ, და დასხმიდა მათ ზედა კელთა, და აკურთხევდა მათ.

17. და ვითარცა გამოვიდა იგი გზასა, ესერა მდიდარი ვინმე მოჰრბიოდა მისა, და მუხლნი დაიდგნა მის წინაშე, ევედრებოდა მას და ეტყოდა: მოძღჳარო სახიერო! რომელი საქმც ვჰქმნა, რათა ცხოვრებაჲ საუკუნოჲ დავიმკვიდრო?

18. ხოლო იესო ჰრქჳ მას: რასა მეტყვ მე სახიერით? არა ვინ არს სახიერ, გარნა ღმერთი მხოლო.

19. მცნებანი იცნი: ნუ კაც-ჰკლავ; ნუ იპარავ; ნუ ცილსა-სწამებ; ნუ დააკლებ კეთილის-ყოფად; პატივ-ეც მამასა შენსა და დედასა შენსა.

20. ხოლო მან მიუგო და ჰრქჳ მას: ესე ყოველი ვჰყავ სიკაბუკით ჩემითგან, რაჲლა მაკლს მე?

21. ხოლო იესო მიჰხედა და შეუყჳრდა იგი, და ჰრქჳ მას: უკეთუ გნებავს სრულ-ყოფად, ერთილა გაკლს შენ; წარვედ, და რაოდენი გაქჳს, განსყიდე და მიეც გლახაკთა, და გაქუნდეს საუნჯეს ცათა შინა; აღიდე ჯჳრნი, მოვედ და შემომიდეგ მე.

22. ხოლო იგი შესწუხნა ამის სიტყვსათვს, და წარვიდა მწუხარე, რამეთუ აქჳნდა მონაგები ფრიად.

23. და მიმო-იხილა იესო, და ჰრქჳ მოწაფეთა თვსთა: ვითარმედ ძნიად შევიდენ სასუფეველსა ღმრთისასა, რომელთა აქჳს საფასი!

24. ხოლო მოწაფეთა დაუკვრდებოდა სიტყჳსა ამას ზედა. ხოლო იესო კჳლად მიუგო და ჰრქჳ მათ: რაოდენ ძნელ-არს, რომელნი საფასეთა ესჳენ, შესლჳად სასუფეველსა ღმრთისასა!

25. უადვილეს-არს აქლემი კჳრელსა ნემსისასა განსლჳად, ვიდრე მდიდარი შესლჳად სასუფეველსა ღმრთისასა!

26. ხოლო მათ უმეტესად განუკვრდებოდა და იტყოდეს ურთიერთას: და ვის ძალ-უძს ცხოვრებად?

27. მიჰხედა მათ იესო და ჰრქჳ: კაცთა მიერ

შეუძლებელ-არს, არამედ არა ღმრთისაგანცა; რამეთუ ყოველივე შესაძლებელ-არს ღმრთისა მიერ.

28. იწყო პეტრე სიტყუად მისა და ჰრქუა: აჰა ესე-რა, ჩუენ დაუტევეთ ყოველივე და შეგიდგით შენ.

29. მიუგო იესო და ჰრქუა მათ: ამინ გეტყვთქუენ: არა ვინ არს, რომელმან დაუტევა სახლი, გინა ძმანი, გინა დანი, გინა მამაჲ, გინა დედაჲ, გინა ცოლი, გინა შვილნი, გინა აგარაკნი ჩემთჳს, და სახარებისა ამისთჳს,

30. უკეთუ არა მოიღოს ასი წილი აწ ჟამსა ამას სახლი, და ძმანი, და დანი, მამაჲ, და დედაჲ, და შვილნი, და აგარაკნი შემდგომად დევნისა, და საუკუნესა მას მომავალსა ცხოვრებაჲ საუკუნოჲ.

31. ხოლო მრავალნი იყუენენ პირველნი უკანასკნელ, და უკანასკნელნი პირველ.

32. და იყუენეს გზასა ზედა, და აღვიდოდეს იერუსალიმად, და იესო წინა-უძლოდა მათ, და დაუკვრდებოდა მოწაფეთა; ხოლო იგინი მისდევდეს მას, და ეშინოდან. და წრმოიყუანნა კჳლად ათორ-მეტნი იგი, და იწყო თხრობად მათდა მერ მისა მისთჳს, რომელი შემთხუევად იყო მისა.

33. ვითარმედ, აჰა ესერა, აღვალთ იერუსალიმად, და ძე კაცისა მიეცეს მღმრდელთ-მთავართა და მწიგნობართა, და დასაჯონ იგი სიკუდილად, და მისცენ იგი წარმართთა,

34. და ეკიცხდენ მას, და სტანჯონ იგი, და ჰნერწყვდენ მას, და მოჰკლან იგი, და მესამესა დღესა აღსდგეს.

35. და მოვიდეს მისა იაკობ, და იოანე, ძენი ზებედესნი, და ჰრქუეს: მოძღუარ! გტნებავს, რათა რომელი გთხოვოთ, მიყო ჩვენ.

36. ხოლო თავადმან ჰრქუა მათ: რაჲ გნებავს ჩემგან, რათა გიყო თქვენ?

37. ხოლო მათ ჰრქუეს მას: მომეც ჩვენ, რათა ერთი მარჯუენით და ერთი მარცხენით შენსა დავსხდეთ დიდებასა შენსა.

38. ხოლო იესო ჰრქუა მათ: არა იცით, რასა ითხოვთ. ძალ-გიძსთა სასტემელისა, რომელსა მე შევსტამ, შესტმად, და ნათლის-ღებასა, რომელსა მე ნათელ-ვიღებ, ნათლის-ღებად?

39. ხოლო მათ ჰრქუეს მას: ძალ-გვიძს. ხოლო იესო ჰრქუა მას: სასტემელი სამე, რომელსა მე ვსტამ, სტათ, და ნათლის-ღებაჲ, რომელი მე ნათელ-ვიღო, ნათელ-იღოთ;

40. ხოლო დაუდომაჲ მარჯუენით ჩემსა და მარცხენით, არა არს ჩემი მიცემად, არამედ ვიეთდა გამზადებულ-არს.

41. და ესმა რა ესე ათთა მათ, იწყეს რისხუად იაკობისა და იოანისა.

42. ხოლო იესო მოუწოდა და ჰრქუა მათ: უწყითა, რამეთუ რომელნი იგი ჰგონებუდ მთავრად წარმართთა, უფლებუდ მათ ზედა, და დიდ-დიდნი მათნი კელმწიფებენ მათ ზედა?

43. ხოლო არა ევრე იყოს თქვენ შორის; არამედ რომელსა უნდეს დიდ-ყოფაჲ თქვენ შორის; იყოს თქვენდა მსახურ;

44. და რომელსა უნდეს თქვენ შორის პირ-ველ-ყოფაჲ, იყოს ყოველთა მონა.

45. და რამეთუ ძე კაცისა არა მოვიდა, ვითარ-
მცა იმსახურა, არამედ მსახურებად და მიცემად
სული თვისი საკსრად მრავალთა.

46. და მოვიდეს იერიქოდ; ო ვითარცა გამოვიდა
იესო და მოწათფენი მისნი იერიქოდ, და ერი მრავალი
მათ თანა, ძე ტიმესი, ბარტიმეოს, ბრმა
სჯდა გზასა თანა მთხოველად.

47. და ესმა რა, რამეთუ იესო ნაზარეველი
არს, იწყო ღალადებად და სიტყუად: იესო, ძეო
დავითისო! შემიწყალე მე.

48. და ჰრისხვდეს მას მრავალნი, რათა დას-
დუმნეს; ხოლო იგი უფროს ღალადებდა: ძეო და-
ვითისო! შემიწყალე მე.

49. და სდგა იესო, და ბრძანა მოწოდებაჲ მი-
სი. და მოუწოდეს ბრმასა მას, და ეტყოდეს: ნუ
გეშინინ. აღსდგე, გიწესს შენ.

50. ხოლო მან დააბნია სამოსელი თვისი, და
აღსდგა და მოვიდა მისა.

51. მიუგო და ჰრქუა მას იესო: რაჲ გნებავს
და გიყო შენ? ხოლო ბრმამან მან ჰრქუა მას: რა-
ბი! რათა აღვიხილნე თჳალნი ჩემნი.

52. ხოლო იესო ჰრქუა მას: გჳალე ვიდოდე,
სარწმუნოებამან შენმან გაცხოვნა შენ; და მეყუ-
სეულად აღვიხილნა, და მისდევდა მას გზასა ზედა.

თ ა 3 0 11.

1. და რაჲმს მიეახლნეს იერუსალიმად, ბეთ-
ბაგედ ბეთანიად, მთასა თანა ზეთის-ხილთასა, წა-
რავლინნა ორნი მოწათფეთაგანნი.

2. და ჰრქტა მათ: წარვედით დაბასა მაგას, რომელ-არს წინაშე თქვენსა; და შერაჰხდოდეთ მას შინა, ჰპოვოთ კიცჳ, დაბმული, რომელსა კაცი არღა დაჯდომილ-არს; აღჰკსენით იგი და მომგტარეთ.

3. და უკეთუ ეინმე გრქტას რაჲ თქვენ, არქტო, ვითარმედ უფალსა უკმს ეგე, და მეყტსეულად მოავლინოს იგი აქა.

4. ხოლო იგინი წარვიდეს და ჰპოვეს კიცჳ იგი დაბმული კართა თანა, გარეშე შესავალთა, და აღჰკსნეს იგი.

5. ხოლო მუნ მდგომარენი ვინმე ეტყოდეს მათ: რასა ჰზამთ და აღჰკსნით კიცტსა მაგას?

6. ხოლო მათ ჰრქტეს, ვითარცა იგი უბრძანა მათ იესო; და მიუტევეს მათ.

7. და მოიყტანეს კიცჳ იგი იესოსა, და დაასხეს მას ზედა სამოსელი მათი, და დასჯდა მას ზედა.

8. და მრავალნი სამოსელსა მათსა დაუფენდეს გზასა ზედა; და სხტანი მოჰკაფდეს რტოთა ხეთაგან, და დაუფენდეს გზასა ზედა.

9. და რომელნი წინაუძლოდეს და რომელნი უკანა შეუდგეს. ჰლაღადებდეს და იტყოდეს: ოსანნა! კურთხეულ-არს მომავალი სახელითა უფლისაჲთა!

10. კურთხეულ-არს მოსლტა მეუფისა სახელითა უფლისაჲთა დავითის მამისა ჩტენისა! ოსანნა მაღალთა შინა!

11. და შევიდა იესო იერუსალიმად და ტაძარსა მას, და მიმო-ჰხედვდა ყოველსა, და, რამეთუ მწუ-

ხრი იყო ქამი იგი, განვიდა ბეთანიად ათ-ორ-მეტთა თანა.

12. და ხვალისაგან, ვითარ-გამოვიდეს იგინი ბეთანიადთ, შეემშია.

13. და იხილა ლელვი ერთი შორით, რომელსა ესხა ფურცელი, და მოვიდა, უკეთუმცა რაჲმე ჰპოვა მას შინა, და მოვიდა რა მისა, არა რაჲ ჰპოვა, გარნა ფურცელი ხოლო, რამეთუ არა იყო ქამი ლელვისა.

14. და ჰრქჳა მას: ნუღარამცა ვინ სჭამს უკუნისამდე შენგან ნაყოფსა და ესმოდა ესე მოწაფეთა მისთა.

15. და მოვიდეს იერუსალიმად; და შევიდა იესო ტაძარსა მას, და იწყო გამოსხმად გამსყიდველთა მათ და მომსყიდველთა მიერ ტაძრით, და ტაბლები იგი მეკერმეთა მათ და დასასხდომლები იგი მსყიდველთა მათ ტრედისათა დაუმჩჳა.

16. და არა უტევებდა, რათა განვინმე-ღოს ჭურჭელი მიერ ტაძრით.

17. და ასწავებდა და ეტყოდა, ვითარმედ წერილ-არს: საზღსა ჩემსა სახლ სალოცებელ ეწოდოს ყოველთა მიერ წარმართთა; ხოლო თქვენ გიყოფიეს იგი ქება ავახაკთა.

18. და ესმა ესე მღვდელთ-მთავართა მათ და მწიგნობართა, და ეძიებდეს, ვითარმცა წარსწყმდეს იგი; და ეშინოდა მისა, რამეთუ ყოველი ერი განკვრეებულ იყო მოძღვრებასა მას მისსა.

19. და ვითარცა იყო მწუხრი, განვიდოდეს გარეშე ქალაქსა.

20. და ვითარცა თანა წარვიდოდეს განთიად, იხილეს ლელვი იგი განკმელი ძირითგან.

21. და მოესენა პეტრეს, და ჰრქჳ მას: რა-ბი! აჰა ლელვი იგი, რომელსა სწყევე, განკმა.

22. მიუგო იესო და ჰრქჳ მათ:

23. გაქნდინ სარწმუნოებაჲ ღმრთისაჲ. ამინ გეტყვ თქვენ: ვითარმედ, რომელმან ჰრქჳს მთასა ამას, აღიფხუარ და შთაჰვარდი ზღუად, და არა შეორგულდეს გულსა თვსსა, არამედ ჰრწმენეს: რა მეთუ რომელი სთქჳს, ქმნეს, და იყოს ეგრე.

24. ამისთჳს გეტყვ თქვენ: ყოველსა, რომელსა ლოცჳსა შინა ითხოვდეთ, გრწმენინ, რამეთუ მიიღოთ, და გეყოს თქვენ.

25. და რაჟამს სდგეთ ლოცჳსა შინა, მიუტე-ვეთ უკეთუ გაქნდეს რაჲმე ბოროტი ვისთჳსმე, რათა მამამანცა თქვენმან, რომელ არს ცათა ში-ნა, მოგიტევნეს შეცოდებანი თქვენნი.

26. ხოლო უკეთუ თქვენ არა მიუტევნეთ, არ-ცა მამამან თქვენმან, რომელ-არს ცათა შინა, მო-გიტევნეს შეცოდებანი თქვენნი.

27. და მოვიდეს კჳლად იერუსალიმად, და ვი-თარცა იქცეოდა იგა ტაძარსა მას შინა, მოვიდეს მისა მღუდელთ-მთავარნი იგი, და მწიგნობარნი, და მოხუცებულნი,

28. და ეტყოდეს მას: რომლითა კელმწიფები-თა იქმ ამას? და ვინ მოგცა შენ კელმწიფებაჲ ესე, რამეთუ ამას იქმოდ?

29. ხოლო იესო მიუგო და ჰრქჳ მათ: გკით-ხო მეცა თქვენ სიტყუაჲ ერთი, და თქვენ მომიგეთ

მე; და მე გითხრა თქვენ, რომლითა კელმწიფებითა ვიქმ ამას.

30. ნათლის-ცემა იოანესი ზეცით იყო ანუ კაცთაგან? მითხართ მე.

31. ხოლო იგინი განიზრახვდეს თვსაგან და იტყოდეს: უკეთუ ვსთქვათ: ზეცით იყო, გურქქას ჩვენ: რაჟსათვს უკუე არა გრწმენა მისი?

32. და უკეთუ ვსთქვათ: კაცთაგან, გუეშინის ერისა ამის; რამეთუ ყოველთა იცოდეს იოანე, ვითარმედ ჭეშმარიტად წინასწარ-მეტყუელი იყო.

33. და მიუგეს და ჰრქვეს მათ იესოს: არა ვიცით. და მიუგო მათ იესო და ჰრქვა: არცა მე გითხრა თქვენ, რომლითა კელმწიფებითა ამას ვიქმ.

თ ა ვ ი 12.

1. და იწყო იგავით მათდა სიტყუად: კაცმან ვინმე დაასხა ვენაკი, და ზღუდს გარე-მოსდუა, და ჰქმნა საწნებელი, და აღაშენა გოდოლი და მისცა იგი ქუეყანის-მოქმედთა, და წარვიდა.

2. და მიავლინა ქუეყანის-მოქმედთა მათ მიმართ, ჟამსა ნაყოფისასა, მონაჲ, რათა მოიღოს ნაყოფი ვენაკისა მის.

3. ხოლო მათ შეიპყრეს და ჰგუემეს იგი, და წარავლინეს ცალიერი.

4. მერმე კჳალად წარავლინა სხუაჲ მონაჲ; და მასცა კჳალად გამოვეეწყუნეს, ჰგუემეს და წარავლინეს გინებული.

5. და კჳალად სხუაჲ მიავლინა; და იგიცა მოჰკლეს, და სხუანი მრავალნი, რომელთამე სტანჯვდეს, და რომელთამე მოჰკლვდეს.

6. უკანასკნელ, ერთი ძს ესტა საყვარელი თვისი, მიავლინა მათ თანა, რემეთუ სთქუა, ვითარმედ შეიკდიმონ ძისა ჩემისათვს.

7. ხოლო ქუეყანის-მოქმედთა მათ სთქუეს ურთიერთას: ესე არს მკვდრი მისი; მოვედით და მოვკლათ იგი და ჩუენდა იყოს სამკვდრებელი ესე.

8. და შეიპყრეს იგი, და მოჰკლეს, და გამოაგდეს იგი მიერ სავენაკით.

9. აწ რაჲ უყოს მათ უფალმან მის ვენაკისამან? მოვიდეს და მოსრნეს ქუეყანის-მოქმედნი იგი, და ვენაკი იგი მისცეს სხუათა.

10. არცალა ესე წიგნი აღმოგიკითხავსა: ლოდი, რომელ შეურაცხ-ჰყუეს მაშენებელთა, ესე იქმნა თავ-კიდეთა:

11. უფლისა მიერ იყო ესე, და არს საკვრველ წინაშე თქალთა ჩუენთა?

12. და ეძიებდეს მას შეპყრობად, და ეშინოდა ერისა მისგან, რამეთუ სცნეს, ვითარმედ მათთვის სთქუა იგავი იგი. და დაუტევეს იგი და წარვიდეს.

13. და მივინმეავლინნეს მისსა ფარისეველნი და იროდიანნი, რათა მოინადირონ იგი სიტყვთა.

14. ხოლო იგინი მოვიდეს და ჰკითხვდეს მას: მოძღუარ! ვიცით, რამეთუ ჰეშმარიტ ხარ, და არა რაჲ ზრუნვაჲ გაქტეს ვისთვისმე, რამეთუ არა ჰხედავ პირსა კაცისასა, არამედ ჰეშმარიტად გზასა ღუთისასა ასწავებ. ჯერ არსა ხარკი მიცემად კეისრისა? მივსცეთ, ანუ არა მივსცეთ?

15. ხოლო თავადმან იცოდა ორგულებად მათი და ჰრქუა მათ: რასა გამომცდით მე? მომართვთ მე დრაჰკანი, რათა ვიხილო.

16. ხოლო მათ მოართუეს. და ჰრქუა მათ: ვისი არს ხატი ესე და ზედა წერილი? ხოლო მათ ჰრქუეს: კეისრისა.

17. მიუგო იესო და ჰრქუა მათ: მიეცით კეისრისა კეისარსა, და ღმრთისა ღმერთსა; და დაუკრდა ამას ზედა და წარვიდეს.

18. და მოვიდეს მისა სადუკეველნი, რომელნი იტყუან, ვითარმედ აღდგომა არა არს, და ჰკითხნდეს მას და ეტყოდეს:

19. მოძღუარ! მოსე ესრეთ დამიწერა ჩუენ: უკეთუ ვისმე მოუკუდეს ძმა და ესუას ცოლი, და შვილი არა დაჰშთეს, რათა შეირთოს ძმამან მისმან ცოლი იგი მისი, და აღუდგინოს თესლი ძმასა თვსსა.

20. აწ შვდნი ძმანი იყვნეს ჩუენ შორის; და პირველმან შეირთო ცოლი და მოკუდა, და არა დაჰშთა შვილი.

21. და მეორემან შეირთო იგი, და მოკუდა, და არა დაჰშთა შვილი, და მესამემან ეგრეთვე,

22. ვიდრე მეშვდედმდე, და არა დაუშთა შვილი; უკანასკნელ ყოველთასა მოკუდა დედაკაციცა იგი.

23. აწ უკუე აღდგომასა მას, ოდეს აღსდგენ, ვისა მათგანისა იყოს იგი ცოლ, რამეთუ შვდთავე ესუა იგი ცოლად?

24. მიუგო იესო და ჰრქუა მათ: არა ამისთვის სცთებითა, რამეთუ არა იცნით წიგნი, არცა ძალი ღმრთისაჲ?

25. რამეთუ რაჲმს მკუდრეთით აღსდგნენ, არცა იქორწინებოდნან, არცა განჰქორწინებდნენ, არამედ იყუნენ ვითარცა ანგელოზნი ცათა შინა.

26. ხოლო ამისთვის, რამეთუ აღსდგენ მკუდარ-

ნი, არა აღმოგიკითხავსა წიგნსა მოსესსა, მაყულო-
ანსა ზედა, ვითარ იგი ღმერთი ეტყოდა მას და
ჰრქჳა: მე ვარ ღმერთი აბრაამისი, ღმერთი ისაა-
კისი, და ღმერთი იაკობისი?

27. არა არს ღმერთი მკუდართა, არამედ ღმერ-
თი ცხოველთა, ხოლო თქუნენ ფრიად სცთებით.

28. და მოვიდა მისა ერთი მწიგნობართაგანი,
ესმოდა რა მათი, ვითარ იგი გამოეძიებდეს მის-
თანა, იცოდა, რამეთუ კეთილად მიუგო მათ, ჰკით-
ხა მას მანცა, ვითარმედ რომელი არს ყოველთა
პირველი მცნება?

29. ხოლო იესო ჰრქჳა მას: პირველი ყოველ-
თა მცნებათა ესე არს: ისმინე, ისრაილი უფალი
ღმერთი შენი უფალი ერთ-არს;

30. და შეიყუარო უფალი ღმერთი შენი ყოვ-
ლითა გულითა შენითა, და ყოვლითა სულითა შე-
ნითა, და ყოვლითა გონებითა შენითა, და ყოვ-
ლითა ძალითა შენითა; ესე არს პირველი მცნება!

31. და მეორე მსგავსი ამისი: შეიყუარო მოყუ-
ასი შენი, ვითარცა თავი თვისი. უფროს ამათსა
სხჳა მცნება არა არს.

32. ჰრქჳა მას მწიგნობარმან მან: კეთილად, მოძ-
ღუარს! ჰეშმარიტად სთქჳ, რამეთუ ერთ-არს ღმერ-
თი და არა ვინ არს სხჳა მისსა გარეშე;

33. და შეყუარებად იგი ყოვლითა გულითა, და
ყოვლითა სულითა, და ყოვლითა ძალითა, და ყოვ-
ლითა გულის-კმის-ყოფითა, და შეყუარებად მო-
ყუასი, ვითარცა თავი თვისი, უფროს არს ესე ყო-
ველთა მსხჳერპლთა და შესაწირავთა.

34. და იხილა იესო, რამეთუ გონიერად მი-

უგო, ჰრქეა მას: არა შორს ხარ სასუფეველისაგან ღმრთისა; და არლარა-ვინ იკადრა კითხვად მისა.

35. მიუგო იესო და ჰრქეა მათ, და ასწავებდა ტაძარსა მას შინა: ვითარ უკჲე იტყვან მწიგნობარნი, ვითარმედ ქრისტე ძე არს დავითისი?

36. რამეთუ თვთ იგი დავით იტყვს სულითა წმიდითა: ჰრქეა უფალმან უფალსა ჩემსა: დასჯედ მარჯუენით ჩემსა, ვიდრემდის დავსხნე მტერნი შენნი ქუეშე ფერკთა შენთა.

37. თვთ იგი დავით ჰხადის მას უფლით; და ვითარ ძე მისი არს? და მრავალი ერი ისმენდა მისსა ტკბილად.

38. და ეტყოდა მათ სწავლასა მას შინა მისსა: ეკრძაღენით მწიგნობართა მათგან, რომელთა ჰნებაჲს სამკაულითა სღუეჲ, და მოკითხვაჲ უბანთა ზედა,

39. და ზემო-ჯდომაჲ კრებულსა შორის, და პირველ ინაკით-ჯდომაჲ სერსა ზედა;

40. რომელნი შეჰსჰამენ სახლებსა ქერივთასა, და მიზეზით მყოვარ ჟამ ილოცუენ, რომელთა მიიღონ უმეტესი სასჯელი.

41. და დასჯდა იესო წინაშე ფასის-საცავსა მას. და ჰხედვდა, ვითარ იგი ერი დასდებდა რვალსა ფასის-საცავსა მას; და მრავალთა მდიდართა დაჰსდუეს ფრიად.

42. და მოვიდა ერთი ქერივი გლაზაკი, და დასხნა ორნი წულნინი, რომელ-არს კოდრანტე.

43. და მოუწოდა იესო მოწაფეთა თვსთა და ჰრქეა მათ: ამინ გეტყვ თქუენ, რამეთუ ქერივმან ამან გლაზაკმან უფროს ყოველთასა დასდუა ფასის-საცავსა ამას;

44. რამეთუ ყოველთა ნამეტნავისაგან მათისა დასდტეს; ხოლო ამან ნაკლულევანებისაგან თვისისა ყოველი, რადცა აქნდა, დასდტა საცხოვრებელი თვისი.

თ ა ვ ი 13.

1. და გამორავიდოდა იგი ტაძრით, ჰრქტა მას ერთმან მოწაფემან მისმან: მოძლტარ! იხილე, რაბამი ქტები არს, და რაბამი შენებულებაჲ!

2. მიუგო იესო და ჰრქტა მას: ჰხედავა ამათ დიდ-დიდთა შენებულთა? არა დაჰშთეს ქტა ქტასა ზედა, რომელი არა დაირდტეს.

3. და დასჯდა რა იგი მთასა მას ზეთის-ხილთასა, წინაშე ტაძარსა მას, ჰკითხვდეს მას თვსაგან პეტრე, და იაკობ, და იოანე და ანდრია:

4. მითხარ ჩტენ, ოდეს ყოფად არს ესე, და რა იყტნენ სასწაულნი, ოდეს ესე ყოველნი აღესრულნენ?

5. მიუგო იესო და ჰრქტა მათ: ეკრძალენით, ნუ უკტე ვინმე გაცთუნნეს თქტენ.

6. რამეთუ მრავალნი მოვიდოდენ სახელითა ჩემითა და იტყოდენ, ვითარმედ მე ვარ; და მრავალთა აცთუნებდენ.

7. რაჲმს გესმოდენ ბრძოლანი და ამბენი ბრძოლათანი, ნუ შესძრწუნდებით, რამეთუ ჯერ-არს ესე ყოფად, არამედ არლა არს აღსასრული.

8. რამეთუ აღსდგეს ნათესავი ნათესავსა ზედა, და მეუფება მეუფებასა ზედა, და იყტნენ ძრვანი ადგილ-ადგილ, და იყტნენ სიყმილნი და შფოთესენი. ყოველი დასაბამი საღმრთბათა არს.

9. ხოლო ეკრძალებით თქვენ თავთა თქვენთა, რამეთუ მიგცემდნენ თქვენ შესაკრებელთა და კრებულთა შორის გტანჯვდნენ თქვენ, და წინაშე მეფეთა და მთავართა წარსდგეთ ჩემთვის საწამებელად მათდა,

10. და ყოველთჲ წარმართთა; ხოლო პირველად ჯერ არს ქადაგებად სახარება ესე.

11. და რაჟამს მიგიყვანნენ თქვენ მიცემად მათდა, ნუ წინასწარ ზრუნავთ, ნუცა იწუხებით, რასა იტყოდეთ; არამედ რაჲ იგი მოგეცეს თქვენ მას ჟამსა შინა, მას იტყოდეთ; რამეთუ არა თქვენ ხარო მეტყუელნი, არამედ სული წმიდა.

12. რამეთუ მისცეს ძმამან ძმად სიკეთილად, და მამამან შვილი, და აღსდგენ შვილი მამა-დედათა ზედა, და მოჰკლავდნენ მათ.

13. და იყვნეთ თქვენ მოძულეებულ ყოველთაგან სახელისა ჩემისათვის. ხოლო რომელმან დაითმინოს სრულიად, იგი სცხოვნდეს

14. ხოლო ოდეს იხილოთ საძაგელი იგი მოზრებისად, თქმული დანიილ წინასწარ-მეტყუელი-სა, მდგომარც, საღა იგი არა ჯერ-არს, რომელი იგი აღმოიკითხვდეს, სცნობდინ; მაშინ, რომელნი იყვნენ ურიასტანს, ივლტოდნენ მათად;

15. და რომელი ერდოსა ზედა იყოს, ნუ გარდამოვალნ-სახიდ, და ნუცა შევალნ აღებად რასამე სახლისაგან თვისისა;

16. და რომელი ველსა გარე იყოს, ნუ უკუნ-იქცევინ აღებად სამოსლისა თვისისა.

17. ხოლო ვაჲ მუცელ-ქმნულთა და რომელნი აწოვბდნენ მათ ღლეთა შინა.

18. არამედ ილოცევდით, რათა არა იყოს სიგლ-
ტოლა თქვენი ზამთარსა.

19. რამეთუ იყვნენ დღენი იგი ქირისანი, რომელი არა სადა იქმნა ესე-ვითარი დასაბამითგან, რომელ დაჰბადა ღმერთმან, ვიდრე აქამომდე, და არცაღა იყოს.

20. და არათუმცა ღმერთმან შეამოკლნა დღენი იგი, არამცა სცხოვნდა ყოველი კორციელი; არამედ რჩეულთა მათ თვს, რომელნი გამოირჩინა, შეამოკლნა დღენი იგი.

21. მაშინ უკეთუ ვინმე გრქვას თქვენ: აჰა აქა არს ქრისტე, გინა: იქი; ნუ გრწამნ.

22. რამეთუ აღსდგენ ქრისტე-მტყუარნი და ცრუ-წინასწარ-მეტყუელნი, და ჰყოფდენ სასწაულებსა და ნიშებსა, რათა აცთუნენ, უკეთუმცა შეუძლეს, რჩეულთაცა.

23. ხოლო თქვენ იხილეთ და ეკრძალენით, აჰა. ესერა, წინასწარ გითხარ თქვენ ყოველი.

24. არამედ მათ დღეთა შინა, შემდგომად ქირისა მის, მზე დაბნელდეს, და მთოვარემან არა გამოჰსცეს ნათელი თვსი;

25. და ვარსკჳლავნი ზეცით გარდამოსცვენ, და ძალნი, რომელნი იყვნენ ცათა შინა, შეიძრნეს.

26. და მაშინ იხილონ ძს კაცისაჲ, მომავალი ღრუბელთა ზედა ძალითა და დიდებითა მრავლითა.

27. და მაშინ წარავლინნეს ანგელოზნი მისნი, და შეჰკრიბნეს რჩეულნი თვსი ოთხთაგან ქართა, კიდითგან ქუეყანისაჲთ ვიდრე კიდემდე ცისა.

28. ხოლო ლედვსაგან ისწავეთ იგავი ესე: რა-

ჟამს იგი რტონი მისნი დაჩჳან და გამოვალნ ფურ-
ცელი, უწყოდეთ, რამეთუ ახლოს არს ზაფხული.

29. ეგრეცა თქვენ, რაჟამს იხილოთ ესე ყოვე-
ლი ყოფილი, უწყოდეთ, რამეთუ ახლოს არს, კარ-
თა ზედა.

30. ამინ გეტყვ თქვენ: არა წარჳდეს ნათესა-
ვი ესე, ვიდრემდე ესე ყოველი იქმნეს.

31. ცანი და ქმეყანა წარჳდენ, ხოლო სიტყუ-
ანი ჩემნი არა სადა წარჳდენ.

32. ხოლო დღისა მისთვის და ჟამისა არა ვინ
იცის, არცა ანგელოზთა ცათა შინა, არცა ძემან,
არამედ მამამან.

33. არამედ იხილეთ და მღჳძარე იყუნით, და
ილოცევდით, რამეთუ არა იცით, ოდეს იყოს ჟა-
მი იგი.

34. ვითარცა იგი კაცმან გზად წარმავალმან და-
უტევის სახლი თჳსი, და მისცის მოწათა თჳსთა
კელმწიფებაჲ, და კაცად კაცადსა საქმს თჳსი, და მე-
კარესა ამცნის, რათა მღჳძარე იყოს.

35. იღჳძებდით უკუე, რამეთუ არა იცით, ოდეს
იგი უფალი სახლისა მის მოვიდეს, მწუხრი, ანუ
შუა-ღამესა, ანუ ქათმისა-კმობასა, ანუ განთიად;

36. ნუ უკუე მოვიდეს მეყუესეულად და გჳოვნეს
თქვენ მძინარენი.

37. ხოლო რომელსა ესე გეტყვ თქვენ, ყოველ-
თა გეტყვ: მღჳძარე იყუნით.

თ ა ზ ი 14.

1. ხოლო იყო პასჳა იგი, რომელ არს ვნება
და ჟოჯომოება, შიმოგომიო ორისა დღისა, და ეძი-

ებდეს მღუდელთ-მთავარნი იგი და მწიგნობარნი იესოს, ვითარცა ზაკვთ შეიპყრეს იგი და მოჰკლეს;

2. ხოლო იტყოდეს: ნუ დღესასწაულსა ამას. ნუ უკჳე შფოთი იქმნეს ერისა.

3. და ვითარცა იყო იესო ბეთანიას, სახლსა სკმონ კეთროვნისასა, და ინაკით სჯდა იგი, მოვიდა დედა-კაცი, და აქჳნდა ალაბასტრითა ნელსაცხებელი ნარდისა, სარწმუნოჲსა, მრავალ-სასყიდლისა; და შეჰმუსრა ალაბასტრი იგი, და დაასხა თავსა მისსა.

4. იყჳნენ ვინმე, რომელნი სდრტკნვიდეს ურთიერთას და იტყოდეს: რაჲსათჳს იქმნა წარწყმედა ნელსაცხებელისა ამის?

5. რამეთუ შესაძლებელ-იყო ესე განსყიდუად უფროს სამასისა დრაჰკნისა და მიცემა გლახაკთა, და ჰრისხვდეს მას.

6. ხოლო იესო ჰრჳჳა მათ: აცადეთ მაგას; რასა შრომასა შეამთხჳევთ? რამეთუ საქმჳ კეთილი ჰქმნა ჩემთჳს.

7. რამეთუ გლახაკნი მარადის თჳჳენთანა არიან; უკეთუ გინდეს, ძალ-გიძს კეთილის-ყოფად მათდა; ხოლო მე არა მარადის თჳჳენთანა ვარ.

8. რომელი აქჳნდა, ჰყო: უსწრო ნელსაცხებელითა ცხებად კორცთა ჩემთა დასაფლჳელად ჩემდა.

9. ამინ გეტყჳ თჳჳენ: სადაცა იქადაგოს სახარება ესე ყოველსა სოფელსა, და რომელიცა ესე ჰქმნა, ითქმოდეს საკსენებელად მაგისა.

10. და იუდა ისკარიოტელი, ერთი ათ-ორ-მეტ-

თაგანი, წარვიდა მდუღელთ-მთავართა მათ მიმართ, რათა მისცეს იგი მათ.

11. ხოლო მათ, ვითარცა ესმა მისგან, განიხარეს და აღუთქმეს მას მიცემად ვეცხლი; და ეძიებდეს, ვითარმცა ჟამსა მარჯუნსა მისცა იგი მათ.

12. და პირველსა მას დღესა უცომოებისასა, ოდეს პასექსა მას დაჰკლვდეს, ჰრქმეს იესოს მოწაფეთა მისთა: სადა გნებავს წარვიდეთ და მოგიმზადოთ შენ, რათა სჭამო ვნებაჲ ესე?

13. და წარავლინნა ორნი მოწაფეთა მისთაგანნი, და ჰრქნა მათ: წარვედით ქალაქად, და შეგემთხვოს თქვენ კაცი, რომელსა ლაგვნითა წყალი ზე ედგას, და შეუდექით მას, ვიდრეცა შევიდეს;

14. და არქმეთ სახლისა-უფალსა მას, ვითარმედ მოძღუარი იტყვს: სადა არს სავანე, სადა იგი პასექი მოწაფეთა ჩემთა თანა ვსჭამო?

15. და მან გიჩვენოს თქვენ ქორი დიდი, დაგებული და მომზადებული; მუნ მზა მიყავთ ჩვენ.

16. და გამოვიდეს მოწაფენი მისნი, და მოვიდეს ქალაქად, და ჰპოვეს ეგრეთ, ვითარცა ჰრქნა მათ იესო, და მოჰმზადეს ვნებაჲ იგი.

17. და ვითარცა მწუხრი იყო, მოვიდა ათ-ორმეტთა მათ თანა.

18. და ვითარ ინაკით-სხდეს და სჭამდეს, ჰრქნა იესო: ამინ გეტყვ თქვენ, ვითარმედ ერთმან თქვენგანმან მიმცეს მე, რომელი სჭამს ჩემთანა.

19. ხოლო მათ იწყეს მწუხარებად და სიტყუად მისდა თვთოეულმან: ნუ უკმე მე ვარ? და სხუამან სთქვს: ნუ უკმე მე ვარ?

20. ხოლო იესო მიუგო და ჰრქჳა მათ: ერთ-
მან ათ-ორ-მეტეგანმან, რომელმან შთამოყოს პი-
ნაკსა ამას კელი ჩემთანა, იგი მიმცემს მე.

21. ძე-სამე კაცისა წარვალს, ვითარცა წერილ-
არს მისთვის: ხოლო ვაჟ არს მის კაცისა, რომლი-
საგან ძე კაცისა მიეცემის; უკეთეს იყო მისა, უკე-
თუმცა არა შობილ-იყო კაცი იგი.

22. და სჭამდეს რა იგი, მოიღო იესო პური,
აკურთხა, განსტეხა და მისცა მათ, და ჰრქჳა:
მიიღეთ და სჭამეთ, რამეთუ ესე არს კორცი ჩემი.

23. და მოიღო სასტემელი, ჰმადლობდა, და მიჰ-
სცა მათ, და სტეს მისგან ყოველთა.

24. და ჰრქჳა მათ: ესე არს სისხლი ჩემი ახ-
ლის სჯულისა, მრავალთათვის დათხეული.

25. ხოლო ამინ გეტყვ თქვენ, რამეთუ არღა-
რა ვსტა ნაყოფისა ამისგან ამის ვენაკისა, ვიდრე
მუნ დღედმდე, რაჟამს იგი ვსტა ახალი სასუფე-
ველსა ღმრთისასა.

26. და გალობაჲ წარსთქტეს, და განვიდეს მთა
სა მას ზეთის-ხილთასა.

27. და ჰრქჳა მათ იესო, ვითარმედ ყოველნი
დაბრკოლებად ხართ ჩემდა მომართ ღამესა ამას,
რამეთუ წერილ არს: დავსცე მწყემსი და განიბ-
ნინენ ცხოვარნი სამწყსოჲსა მისისანი.

28. არამდ შემდგომად აღდგომისა ჩემისა, წარ-
გიძღტე თქვენ გალილეად.

29. ხოლო პეტრე ჰრქჳა მას: დაღათუ ყოველ-
ნი დაჰბრკოლდენ, არამედ მე არა სადა დაჰვბრ-
კოლდე.

30. ჰრქჳა მას იესო: ამინ გეტყვ შენ, ვითარ-

მედ შენ დღეს, ამას ღამესა, ვიდრე ქათმისა მეორედ კმობადმდე, სამ გზის უარ-მყო მე.

31. ხოლო პეტრე უმეტესად უფროს იტყოდა: დაღაცათუ იყოს სიკუდილი ჩემი შენთანა, არა სადა უარ-გყო შენ და ეგრეთვე მსგავსად ყოველნი იტყოდეს.

32. და მოვიდეს დაბასა, რომლისა სახელი გეთსამანია, და ჰრქუა იესო მოწაფეთა თვსთა: დაჰსხედით აქა, ვიდრემდე ვილოცო.

33. და წარიყუანნა პეტრს, და იაკობ, და იოანს მის თანა, იწყო დასულებად და ურვად.

34. და ჰრქუა მათ: მწუხარე არს სული ჩემი ვიდრე სიკუდილადმდე; დაადგერით აქა და იღვძებდით.

35. და წარვიდა მცირედ, და დავარდა ქუეყანასა, და ილოცდა, უკეთუ შესაძლებებელ-არს, რათა თანა წარჰხდეს ჟამი იგი მასგან.

36. და იტყოდა: აბბა მამაო! ყოველივე შესაძლებელ-არს შენ მიერ თანა წარსლჳად სასუბელი ესე ჩემგან, არამედ არა რაჲ იგი მე მნებავს.

37. და მოვიდა, და ჰპოვნნა იგინი მძინარენი, და ჰრქუა პეტრეს: სვმონ! გძინავსა? და ვერ უძლევ ჟამ ერთ მღვიძარებად ჩემ თანა?

38. იღვძებდით და ილოცევდით, რათა არა შეჰხვდეთ განსაცდელსა. სული გულ-მოდგინე არს, ხოლო კორცნი უძლურ.

39. და კჳალად წარვიდა, და ილოცდა, და იგივე სიტყუაჲ სთქუა.

40. და მოიქცა კჳალად, და ჰპოვნნა იგინი მძი-

ნარენი, რამეთუ იყვნეს თჳალნი მათნი დამძიმებულ, და არა რაჲ იცოდეს, რამცა მიუგოს მას.

41. და მოვიდა მესამედ, და ჰრქჳა მათ: დაიძინეთ ამიერითგან და განისტეინეთ, მოიწია დასასრული და მოვიდნა ჟამი: აჰა ესერა მიეცემის ძე კაცისა კელთა ცოდვილთასა.

42. აღსდევით და წარვედით ამიერ; აჰა ესერა, მიმცემელი ხემი მოახლებულ-არს.

43. და მეყტსეულად, ვიდრე იგი იტყოდალა, მოვიდა იუდა ისკარიოტელი, ერთი ათ-ორ-მეტ-თაგანი, და მისთანა ერი მრავალი მახვლებითა და წათებითა მღჭდელთ-მთავართაგან, და მწიგნობართა და მოხუცებულთა.

44. ხოლო მიეცა მათდა სასწაული მიმცემელსა მას მისსა, და ჰრქჳა მათ: რომელსა მე ამბორუყო, იგი არს; შეიპყრთ იგი და წარიყუანეთ კრძალულად.

45. და მეყტსეულად მოვიდა, და მოუხდა მას, და ჰრქჳა: რაბი! რაბი! და ამბორუყო მას.

46. ხოლო მათ დაჰსხნეს მას ზედა კელნი და შეიპყრეს იგი.

47. და ერთმან ვინმე წინაჲ მდგომელმან იკადა მახვლი, და სცა მონასა მღჭდელთ-მთავრისასა და წარჰკეტეთა მას ყური მისი.

48. მიუგო იესო და ჰრქჳა მათ: ვითარცა ავაზაკსა ზედა გამოხტედით თქვენ მახვლითა და წათებითა შეპყრობად ჩემდა.

49. დღითი დღე თქვენ თახა ვიყავ ტაძარსა შინა, გასწაგებდ, და არა შემიპყრთ მე; არამედ რათა აღესრულნენ წიგნნი.

50. მაშინ მოწაფეთა მისთა ყოველთა დაუტევს იგი და ივლტოდეს.

51. და ერთი ვინმე კაბუკი მისდევდა მას და შეემოსა არდაგი შიშელივ; ხოლო სხუათა მათ კაბუკთა შეიპყრეს იგი.

52. და მან დაუტევა არდაგი, და ივლტოდა მათგან შიშელი.

53. და მიიყუანეს იესოჲ კაიადასა მღჭდელთ-მთავრისასა, და შეჰკრბეს ყოველნი მღჭდელთ-მთავარნი, და მწიგნობარნი და მოხუცებულნი.

54. ხოლო პეტრე შორით მიჰსდევდა მას, ვიდრე შინა ეხოლმდე მღჭდელთ-მთავრისა, და დაჰსჯდა იგი მსახურთა თანა და ჰტყებოდა წინაშე ნათელსა ცეცხლისასა.

55. ხოლო მღჭდელთ-მთავარნი იგი და ყოველი კრებული ეძიებდეს იესოსთვის მოწამეთა, რათა მოჰკლან იგი, და არა ჰპოვებდეს.

56. რამეთუ მრავალნი ცრუსა სწამებდეს მისთვის და სწორ არა იყვნეს წამებანი მათნი.

57. და სხუანი ვინმე აღსდგეს, და ცრუსა სწამებდეს მისთვის და იტყოდეს,

58. ვითარმედ ჩუენ გუესმა მაგისგან სიტყუაჲ, ვითარმედ მე დავარღვო ტაძარი ესე კელით-ქმნული და მესამესა დღესა აღვაშენო სხუაჲ კელით-უქმნელი.

59. და არცა ესრეთ ერთ იყვნეს წამებანი მათნი.

60. და აღსდგა მღჭდელთ-მთავარი იგი შორის და ჰკითხა იესოს და ჰრქუა: არა რას მიუგება, რასა ესე შეგწამებენ შენ?

61. ხოლო იესო სდუმნა და არა რაჲ მიუგო

მათ; და მერმე ჰკითხვდა მას მეორედ მღწედელთ-
მთავარი იგი და ეტყოდა: შენ ხარა ქრისტე, ძე
კურთხეულისაჲ?

62. ხოლო იესო მიუგო მას, ვითარმე მე ვარ;
და ამიერიტგან იხილოთ ძმ კაცისაჲ მარჯუენით
მჯდომარს ძლიერებათა, და მომავალი ღრუბელ-
თა ზედა ცისათა.

63. ხოლო მღწედელთ-მთავარმან მან დაიპო სა-
მოსელი თვისი და სთქჳა: რასალა გვკმან მოწამენი?

64. გესმა ყოველთა გმობაჲ მაგისგან. ვითარ გნე-
ბავს თქჳენ? მაშინ ყოველთა დასაჯეს იგი თანა-
მდებად სიკჳდილისა.

65. და იწყეს ვიეთმე ნერწყუად მისა და და-
ღურვად პირსა მისსა და კურთითა ცემად მისა და
იტყოდეს: გვწინასწარ-მეტყუელებდ ჩჳენ, ქრისტე,
ვინ არს, რომელმან გცა შენ? და მსახურთა მათ
მოიყუანეს იგი ყურმილის-ცემად.

66. და იყო რა პეტრე ეზოსა მას შინა, მო-
ვიდა ერთი მკეველთაგანი მღწედელთ-მთავრისათა,

67. და ვითარცა იხილა იგი ჰტფებოდა რა, მიჰ-
ხედა მას და ჰრქჳა: შენცა იყავ იესოსთანა ნაზა-
რეველისა.

68. ხოლო მან უარ-ჰყო და სთქჳ : არა ვ-
ცი, და არცა უწყი, რასა ეგე იტყვ შენ. და გა-
მოვიდა პეტრე გარეშესა მას ეზოსა, და ქათამმან
კმა-ჰყო.

69. და კჳალად იხილა იგი მკეველმან მან, და
იწყო სიტყუად წინაშე მდგომარეთა მათ, ვითარ-
მედ ესეცა მათგანივე არს.

70. ხოლო მან კჳალად უარ-ჰყო; და შემდგო-

მად მცირედისა ჟამისა წინაჲს მდგომელნი იგი ეტყოდეს პეტრეს: ჭეშმარიტად მათგანი ხარ და რამეთუ გალილეველ ხარ და სიტყუაცა შენი გამოგაჩინებს.

71. ხოლო პეტრე იწყო შეჩუქებულ და ფიცად, ვითარმედ არა ვიცი კაცი ესე, რომელსა იტყვთ.

72. და მეყჩესეულად მეორედ ქათამმან იყივლა. და მოეხსენა პეტრეს სიტყუაჲ იგი, რომელი ჰრქუა მას იესო, ვითარმედ პირველ ქათმისა კბობადმედ მეორედ, სამ-გზის უარ მყო მე, და იწყო ტირილად.

თ ა ზ ი 15.

1. და მეყჩესეულად განთიად ზრახუაჲ ჰყუეს მღჭდელთ-მთავართა მათ მოხუ კებულთა თანა და მწიგნობართა, და ყოველმან კრებულმან, და შეჰკრეს იესოჲ, და წარიყვანეს, და მისცეს იგი პილატეს.

2. და ჰკითხა მას პილატე და ჰრქუა: შენ ხარა მეუფე ურიათა? ხოლო იესო მიუგო და ჰრქუა მას: შენ იტყვ.

3. და შეასმენდეს მას მღჭდელთ-მთავარნი იგი ფრიად.

4. ხოლო პილატე კჳლად ჰკითხა მას და ჰრქუა: არა რას მიუგება? აჰა რადედნსა შეგწამებენ შენ.

5. ხოლო იესო არა რაჲ მიუგო, ვიდრემდის უკვრდაცა პილატეს.

6. და რა დღესასწაულ მიუტევის მათ ერთი ჰყრობილი, რომელიცა გამოითხოვიან.

7. ხოლო იყო ვინმე ბარაბა მეშფოთეთა თა-

ნა კრული, რომელთა შფოთსა შინა კაცი ეკლა.

8. და ღალად-ჰყო ერმან მან გამოთხოვად მისა, ვითარცა იგი მიჰმადლის მათ მარადის.

9. ხოლო პილატე მიუგო და ჰრქჳა მათ; გნებავსა, რათა მიგიტეო თქჳენ მეუფს ურიათაჲ?

10. რამეთუ იცოდა, ვითარმედ შურიტა მისცეს იგი მღჭდელთ-მთავართა მათ.

11. ხოლო მღჭდელთ-მთავართა მათ აღსძრეს ერი იგი, რათა ბარაბაჲ მიუტეოს მათ.

12. ხოლო პილატე მერმეცა მიუგო და ჰრქჳა მათ: და რაჲ უკჳე გნებავს ყოფად რომელსა ესე იტყვოთ მეუფედ ურიათად?

13. ხოლო მათ კჳალად ღალად-ჰყჳეს და ჰრქჳეს: ჯჳარს-აცჳე ეგე.

14. ხოლო პილატე ეტყოდა მათ: რაჲ ბოროტი უკჳნიეს? და იგინი უმეტესად ჰღალადებდეს და იტყოდეს: ჯგარს-აცჳე ეგე.

15. ხოლო პილატეს უნდა ერისა მის მომადლებაჲ, მიუტევა მათ ბარაბაჲ, ხოლო იესოს სცა შოლტიტა, და მისცა მათ, რათა ჯჳარს-აცჳან.

16. ხოლო სტრატიოტთა მათ შეიყჳანეს იგი შინაგან ეზოსა მას, რომელ-არს ტაძარი, და შეჰკრიბეს ყოველივე იგი თესლები.

17. და შეჰმოსეს მას ძოწეული, და დაადგეს შეთხზული ეკალთაგან გვრგვნი;

18. და იწყეს მოკითხჳად მისა და იტყოდეს: გიხაროდჳენ, მეუფეო ურიათაო!

19. და სცემდეს მას თავსა ლელწმითა, და ჰნერყვდეს მას და დაიდგნიან მუხლნი და თაყჳანისემედ მას.

20. და ოდეს განჰკიცხეს იგი, განსძარცუეს მას ძოწეული იგი, და შეჰმოსეს თჳსივე სამოსელი, და განიყუანეს იგი, რათა ჯჳარს-აცუან.

21. და პაჰრაკად წარიყუანეს თანა-წარმავალი სკმონ ვინმე კვრინელი, მომავალი ველით, მამაჲ აღექსანდრესი და როფესი, რათა აღიღოს ჯჳარი მისი.

22. და მოიყუანეს იგი გოლგოთას, ადგილსა, რომელ-არს გამოთარგმანებით: თხემისა ადგილი,

23. და მისცემდეს მას სტმად შემურვილსა ღვწოსა; ხოლო მან არა მიიღო.

24. და ჯჳარს აცუეს იგი, და განიყოფდეს სამოსელსა მისსა, და განიგდებდეს მას ზედა წილსა, ვინ ძი რაჲ აღიღოს.

25. ხოლო იყო ჟამი მესამე, და ჯჳარს-აცუეს იგი.

26. და იყო ზედა წერილი ბრალისა მისისა ესრეთ დაწერილი: ესე არს მეუფე ურიათა.

27. და მის თანა ჯჳარს-აცუენეს ორნი ავაზაკნი. ერთი მარჯჳენით, და ერთი მარცხენით მისა.

28. და აღესრულა წერილი იგი, რომელი იტყვს, ვითარმედ უსჯულოთა თანა შეირაცხა.

29. და თანა-წარმავალნი იგი ჰგმობდეს მას, და ჰყრიდეს თავთა და იტყოდეს: ეჰა! რომელი დაარლჳევდ ტაძარსა ამას და მესამესა დღესა აღაშენებდ!

30. იკუნთავი თჳსი, და გარდამოჰკედ მაგიერ ჯჳარით.

31. ეგრეთვე მღჳდელთ-მთავარნი იგი იმღერ-

დეს მწიგნობართა თანა და იტყოდეს: სხუანი აცხოვნნა, თავი თვისი ვერ ძალ-უძს ცხოვნებად!

32. ქრისტე, მეუფე ისრაილისა, გარდამოჰკედინ აწ ჯუარით, რათა ვიხილოთ, და გჴრწმენეს. და მისთანა ჯუარ-ცმულნიცა იგი ეგრეთვე აყუდრებდეს მას.

33. და ვითარცა იყო ჟამი მეექვსე, ბნელი იყო ყოველსა ქუეყანასა ვიდრე მეცხრედ ჟამადმდე.

34. და მეცხრესა ჟამსა კმა-ჰყო იესო კმითა დიდითა და სთქუა: ელოი! ელოი! ლამა საბაქთანნი? რომელ-არს თარგმანებით: ღმერთო, ღმერთო ჩემო! რაჲსათჳს დამიტეობ მე?

35. და რომელთამე წინაშე-მდგომელთა ესმა და იტყოდეს: აჰა, ილიას ხადის.

36. და მიჰრბიოდა ერთი და ადავსო ღრუბელი ძმრითა, და დაადგა ლელწამსა და ასჴმიდა. და იტყოდა: უტევეთ, ვიხილოთ, უკეთუ მოვიდეს ილია გარდამოკსნად მაგისა.

37. ხოლო იესო კმა-ჰყო კმითა დიდითა და განუტევა სული.

38. და კრეტსაბმელი იგი ტაძრისა მის განიჰო ორად, ზეითგან ვიდრე ქუედმდე

39. და ვითარცა იხილა ასის თავმან მან, რომელი სდგა წინაშე მისსა, რამეთუ ესრეთ ღალაჰყო და განუტევა სული, სთქუა: ჰეშმარიტად კაცი ესე ძე ღუთისა იყო.

40. ხოლო იყუენეს დედანიცა, რომელნი შორით ჰხედვდეს; რომელთა თანა იყო მარიამ მაგდალინელი, და მარიამ იაკობისი მცირისა, და იოსეს დედა და სალომე.

41. რომელნი, ოდეს იგი იყო გალილეას, შეუდგეს მას და ჰმსახურებდეს, და სხუანი მრავალნი, რომელნი მის თანა აღსრულ-იყვნეს იერუსალიმად.

42. და ვითარცა შემწუხრდებოდა, რამეთუ პარასკევი იყო. რომელ-არს უწინარეს შაბათისა,

43. მოვიდა იოსებ არიმათიელი, შუენიერი მზრახუელი, რომელი იგიცა მოელოდა სასუფეველსა ღმრთისასა, იკადრა და შევიდა პილატესსა, და მოითხოვა გუამი იესოსი.

44. ხოლო პილატეს დაუკვრდა, უკეთუ აწვე მოკტდა, და მოუწოდა ასის თავსა მას და ჰკითხა, უკეთუ აღრევე მოკტდა?

45. და ისწავა ასის-თავისა მისგან ესე, და მიჰმადლი გუამი მისი იოსებს.

46. და მან იყიდა არდაგი, და გარდამოკსნა იგი ჯუარისა მისგან, და წარჰგრაგნა იგი არდაგითა მით, და დაჰსდტა იგი საფლავსა, რომელი იყო გამოკტეთილ კლდისაგან, და მიაგორვა ლოდა კარსა ზედა მის საფლავისასა.

47. იყო მუნ მარიამ მაგდალინელი და მარიამ იოსესი, და ჰხედვდეს, სადა იგი დასდებდეს მას.

თ ა ზ ი 16.

1. და ვითარცა გარდაჰხდა შაბათი იგი, მარიამ მაგდალინელმან, და მარიამ იაკობისმან, და სალომე იყიდეს ხელსაცხებელი, რათა მოვიდენ და სცხონ მას.

2. დანიად განთიადსა მას ერთ-შაბათისასა, მო-

ვიდეს საფლავსა მას ზედა, მერმეცა აღმოსლქასა მზისასა,

3. და იტყოდეს ურთიერთას: ვინ გარდაგზგორვოს ჩქენ ლოდი იგი კარისა მისგან საფლავისა?

4. და მიჰხედეს, და იხილეს, რამეთუ გარდაგორვებულ-იყო ლოდი იგი, რომელი იყო დიდ ფრიად,

5. და შერავიდეს საფლავსა მას, იხილეს ქაბუკი, მჯდომარპ მარჯჴენით კერძო, შემოსილი სამოსლითა სპეტაკითა, და განჰკრთეს.

6. ხოლო მან ჰრქჴა მათ: ნუ განჰკრთებით; იესოს ეძიებთ ნაზარეველსა ჯჴარ-ცმულსა; აღსდგა; არა არს აქა. აჰა აღგილი, სადა დასდჴეს იგი.

7. არამედ წარვედით, და უთხართ მოწაფეთა მისთა და პეტრეს, ვითარმედ აჰა ესერა წინაგიძლვს თქჴენ გალილეას; მუნ იხილოთ იგი, ვითარცა გრქჴა თქჴენ.

8. და ამათ ვითარცა ესმა ესე; გამოვიდეს და ივლტოდეს მიერ საფლავით; რამეთუ შეძრწუნებულ იყვნეს და დაკვრვებულ; და არა რაჲ ვის უთხრეს, რამეთუ ეშინოდათ.

9. ხოლო აღრასდგა განთიად პირველსა მას შაბათსა, ერჴენა პირველად მარიამ მაგდალინელსა, რომლისაგან განსრულეიყვნეს შვდნი ეშმაკნი.

10. იგი წარვიდა, და უთხრა მისთანა მყოფთა მათ, რომელნი ივლოვდეს და სტიროდეს;

11. და მათ რა ესმა, რამეთუ ცხოველ არს, და ერჴენა მათ, არა რწმენა.

12. ხოლო ამისა შემდგომად ორთა მათგანთა სლჳსა შინა გამოეცხადა სხვთა ხატითა, მირავიდოდეს დაბასა,

13. და იგინი მოვიდეს და უთხრეს სხჳთა მათ, და არცა მათი ჰრწმენა,

14. უკანასკნელ მსხდომარეთა ათ-ერთ-მეტთა მათ ეჩვენა, და აყუდრა ურწმუნოებაჲ მათი და გულ-ფიცხელობაჲ, რამეთუ რომელთა იგი იხილეს აღდგომილი, მათი არა ჰრწმენა.

15. და ჰრჩჳ მათ: წარვედით ყოველსა სოფელსა, და უქადაგეთ საზარებაჲ ესე ყოველსა დაბადებულსა.

16. რომელსა ჰრწმენეს და ნათელ-ილოს, სცხოვნდეს; ხოლო რომელსა—არა ჰრწმენეს, დაისაჯოს.

17. ხოლო სასწაული მორწმუნეთა მათ ესე შეუდგეს: სახელითა ჩემითა ეშმაკთა განასხმიდენ; ენათა ახალთა იტყოდენ;

18. გუელთა შეიპყრობდენ; დაღათუ სასიკჳდი-ნჳ რაჲმე სჳან, არა რაჲ ავნოს მათ; სნეულთა ზედა კელთა დასდებდენ და განსცოცხლდებოდენ.

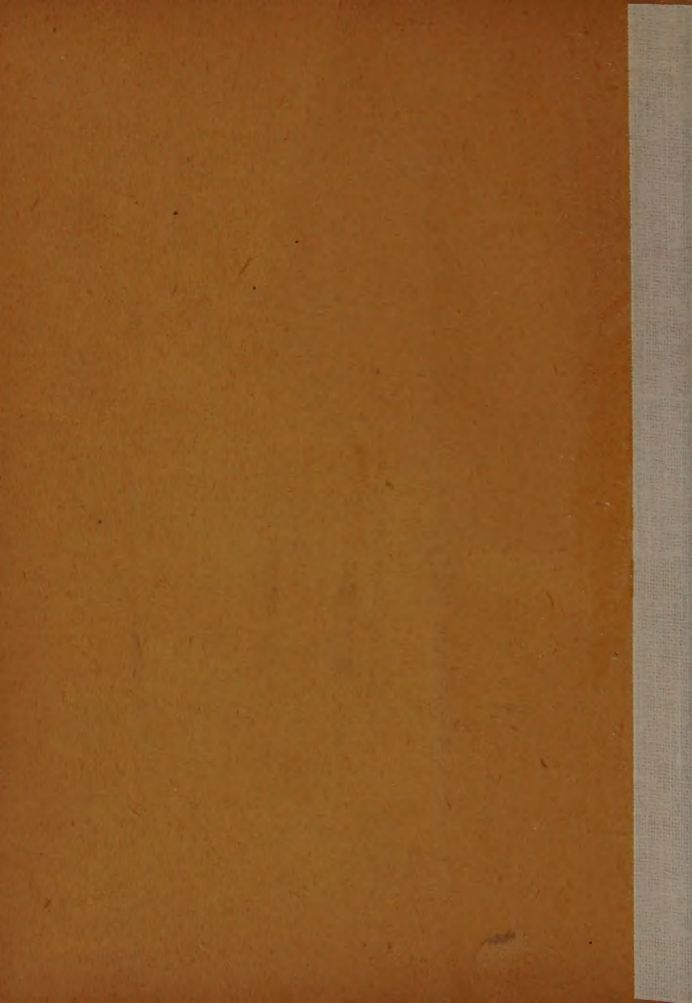
19. ხოლო უფალი შემდგომად სიტყჳთა ამათ მათდა მიმართ, ამალღდა ზეცად, და დასჯდა მარჯჳნით ღმრთისა.

20. ხოლო იგინი გამოვიდეს და ჰქადაგებდეს ყოველსა ქჳეყანასა, უფლისა შეწევნითა და სიტყჳსა ამის დამტკიცებითა მის მიერ, რომელნი იგი შეუდგეს მას სასწაულნი. ამინ.



96

A29601



BS2584 .G3 1924

Bible. N.T. Mark. Georgian. 1924.

[St. Mark's Gospel in Georgian.]

BS Bible. N.T. Mark. Georgian. 1924
2584 [St. Mark's Gospel in Georgian. -
G3 s.n.?, 1924]
1924 70p. ; 14cm.

T.p. and text in Georgian; English
colophon.

Cover dated 1916.

1. Georgian language--Texts.

A29601

